



Univerza v Ljubljani

Fizika jedra in osnovnih delcev - uvod

Peter Križan

Peter Križan

Fizika jedra in osnovnih delcev na FMF



Vsebina

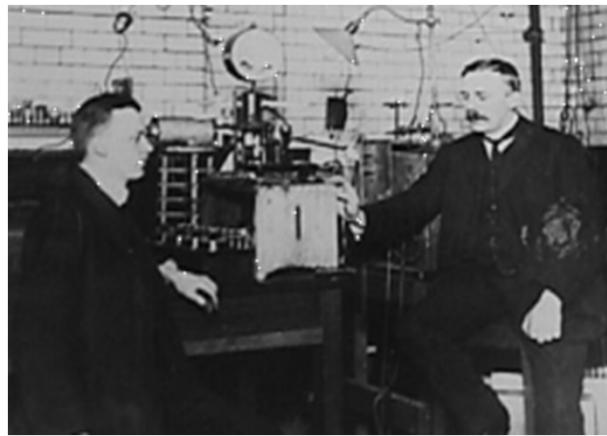
Uvod

Poskusi v fiziki osnovnih delcev

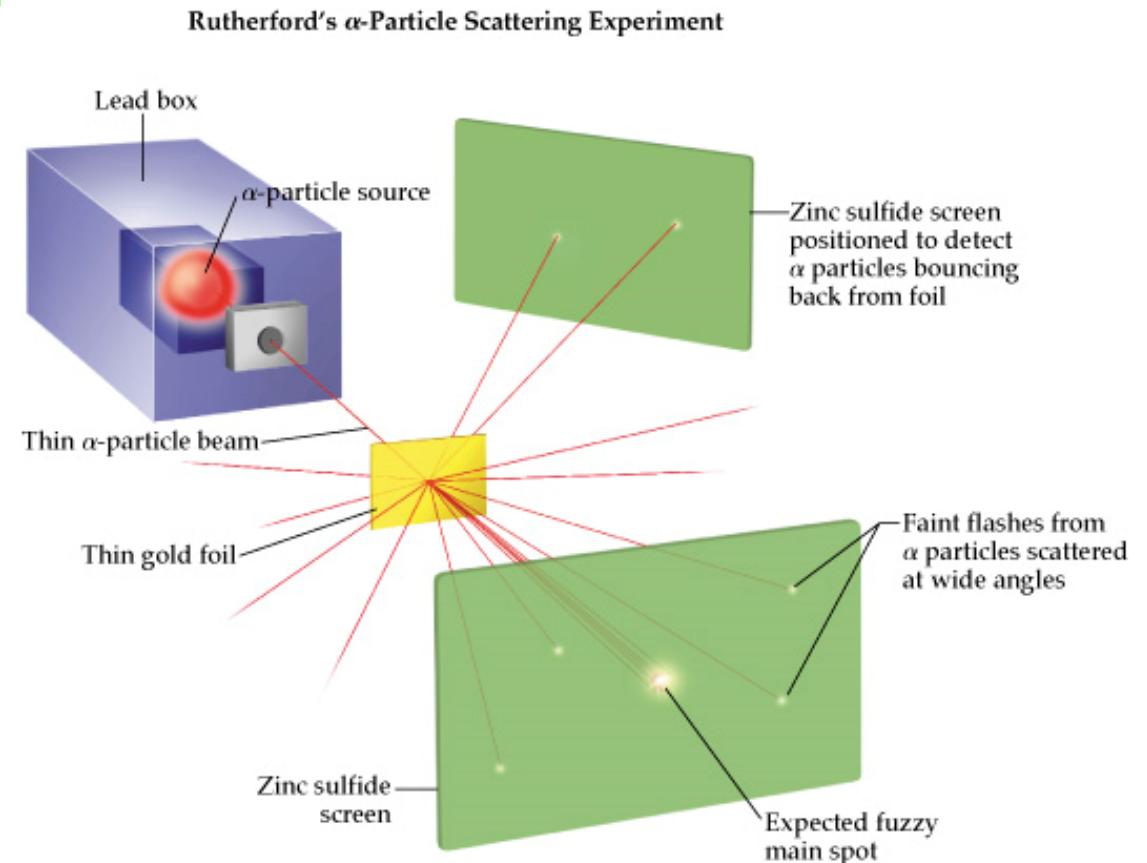
Program predmeta

Pregled literature

Sipanje delcev α na Au foliji



Rutherford, Geiger

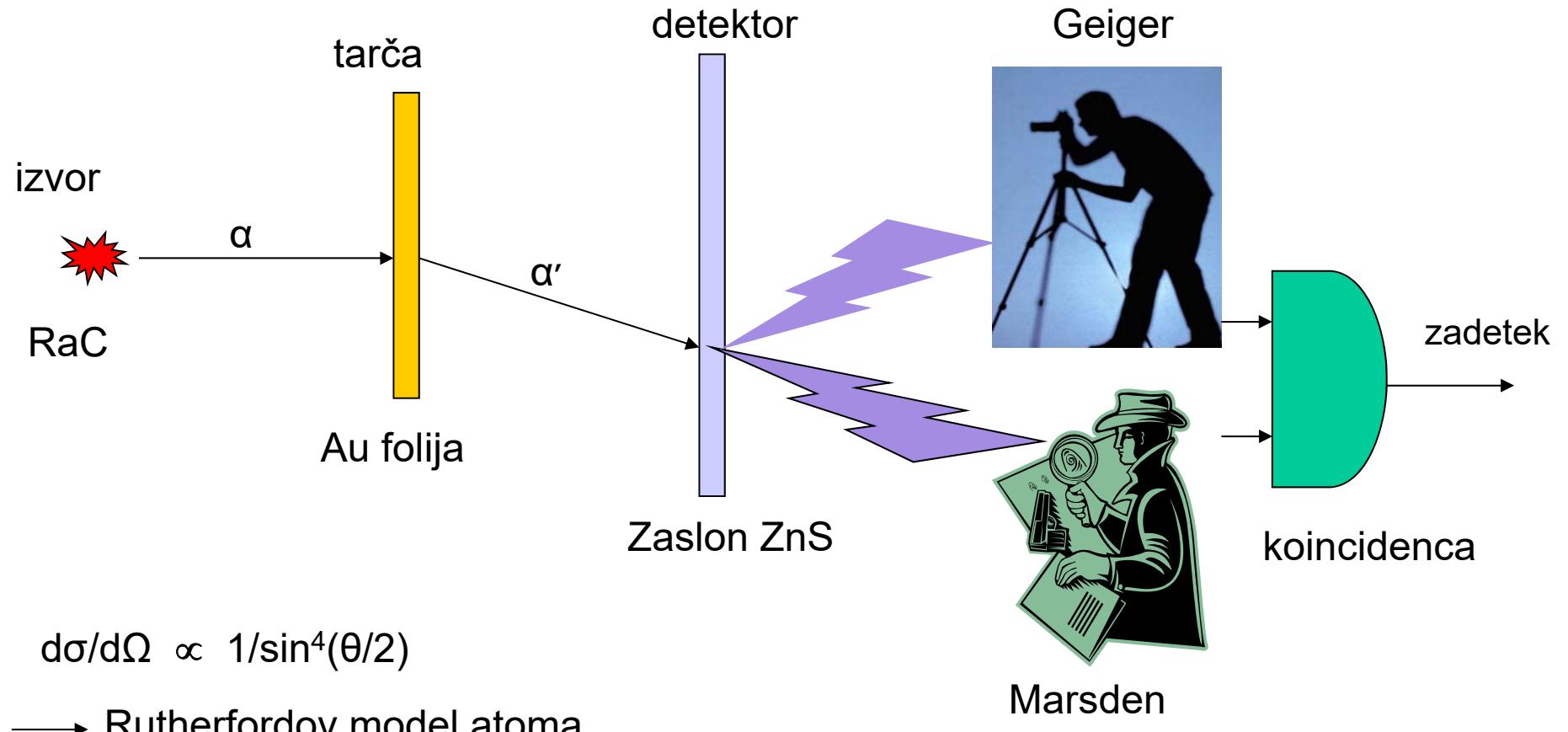


Thomson: pozitivni naboj enakomerno porazdeljen po atomu → vsi delci α se sipljejo pod majhnimi koti.

Poskus: precej delcev α se siplje pod velikimi koti!

Peter Križan

1911 Rutherfordov eksperiment – prvi scintilacijski števec



Detekcija delcev

Delec detektiramo tako, da ga pustimo, da interagira s sredstvom v detektorju

Interakcijo nato zabeležimo (razvijemo filmsko emulzijo, fotografiramo mehurčke, obdelamo električni signal) in jo interpretiramo – rekonstruiramo reakcijo ('dogodek').

Energijske izgube na enoto poti: formula Betheja in Blocha

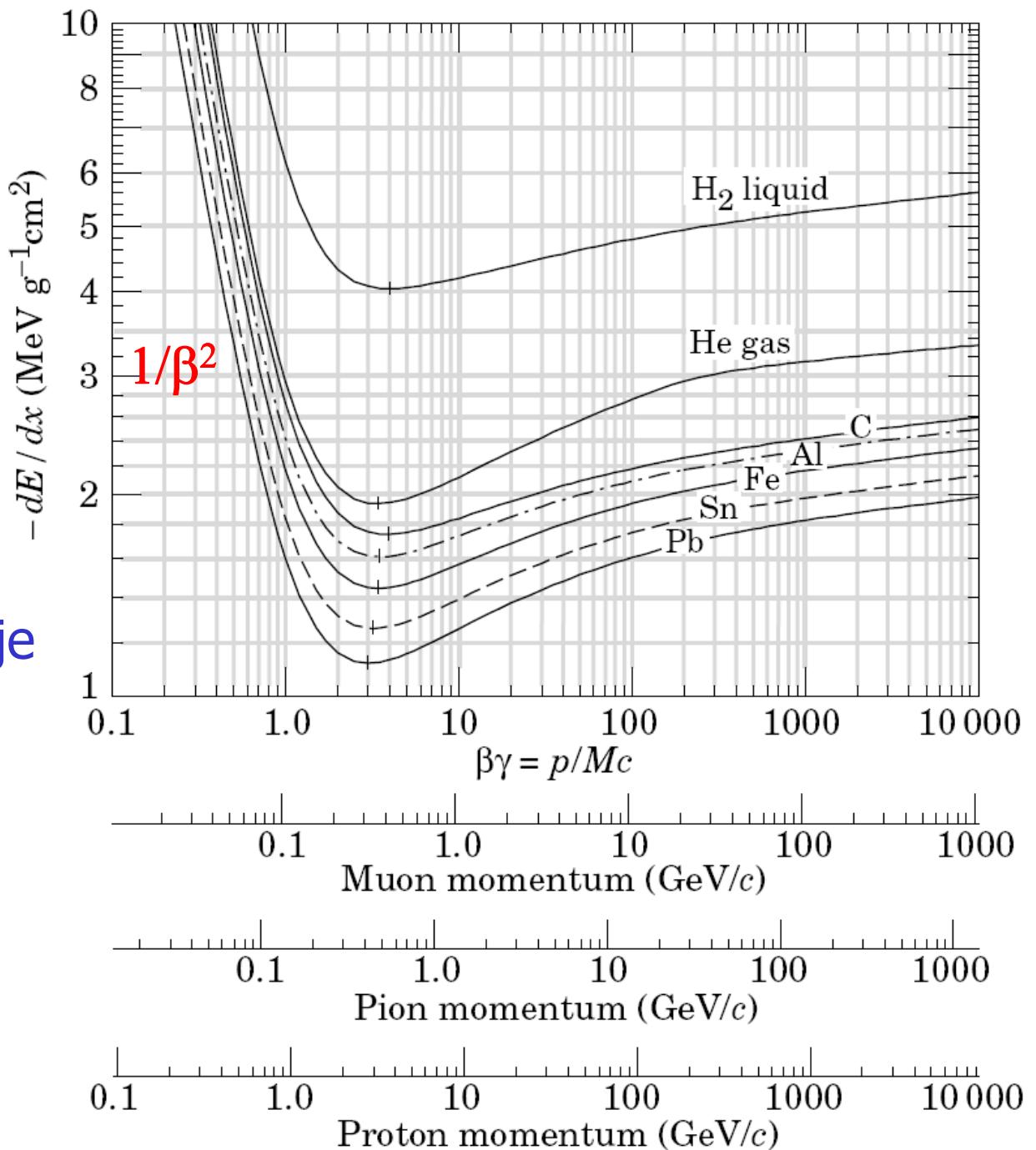
$$-\left\langle \frac{dE}{dx} \right\rangle = 2\pi N_a r_e^2 m_e c^2 \rho \frac{Z}{A} \frac{z^2}{\beta^2} \left[\ln\left(\frac{2m_e c^2 \gamma^2 \beta^2 W_{\max}}{I^2}\right) - 2\beta^2 \right]$$

Detekcija delcev 2

Energijske izgube na
enoto poti: formula
Betheja in Blocha

Za $\beta\gamma < 1$: $dE/dx \propto 1/\beta^2$

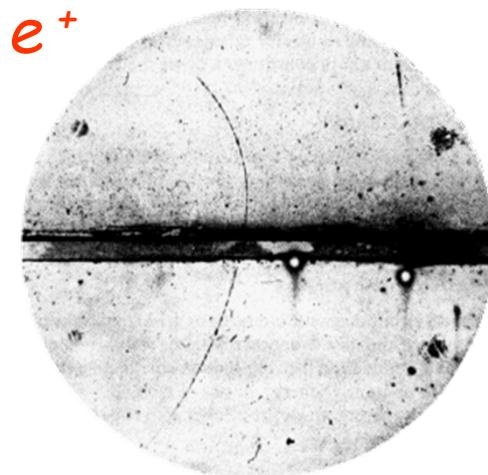
→ počasnejši delci
izgubljajo več energije
na enoto poti



Odkritje pozitrona



C. Anderson
(NN 1936)



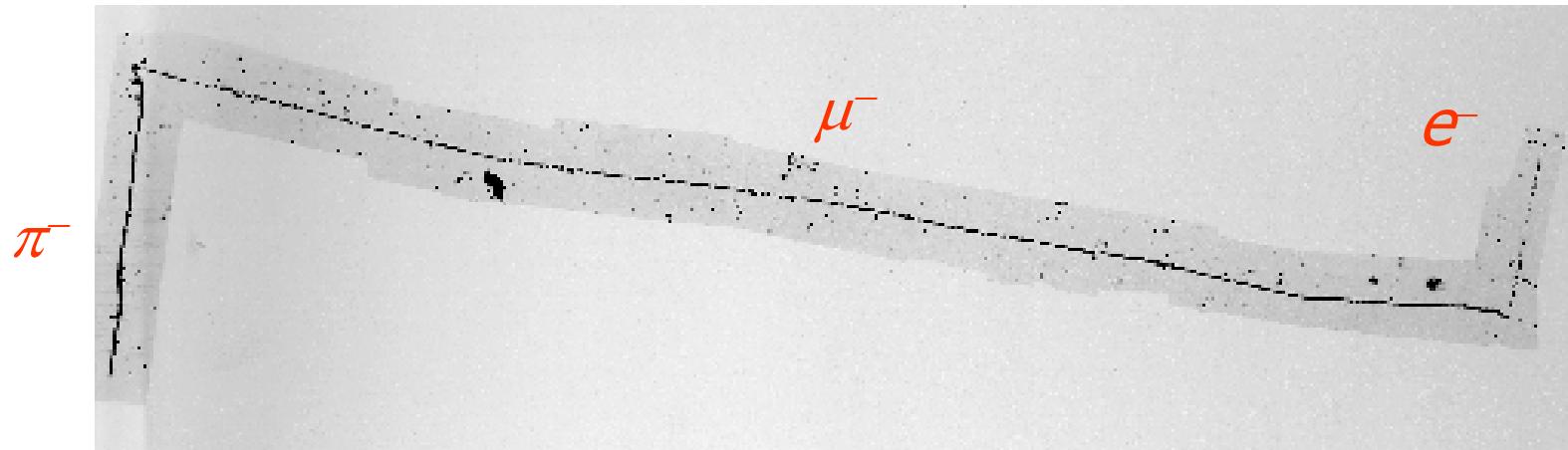
Nabit delec prečka ploščo iz Pb

Naboj: predznak iz ukrivljenosti v B (B kaže v sliko)

Masa: iz gibalne količine – polmer kroga - in hitrosti (to pa ocenimo iz izgube ΔE pri preletu svinca)

Odkritje piona

C. Powell: fotografkska emulzija, odkritje π (1947)
(NN 1950)

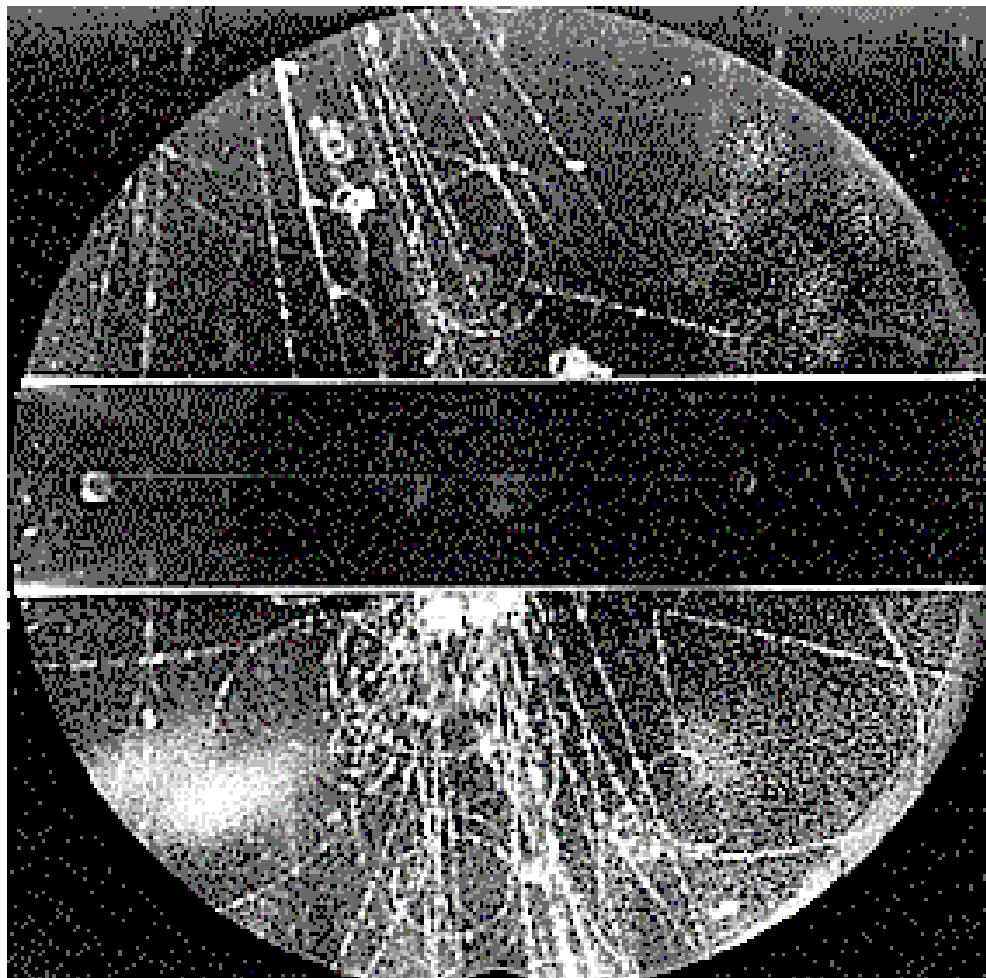


$$\pi^- \rightarrow \mu^- X \rightarrow e^- X'$$

Pravilno zaporedje: počasnejši delci izgubljajo več energije \rightarrow
puščajo debelejšo sled

Odkritje kaonov

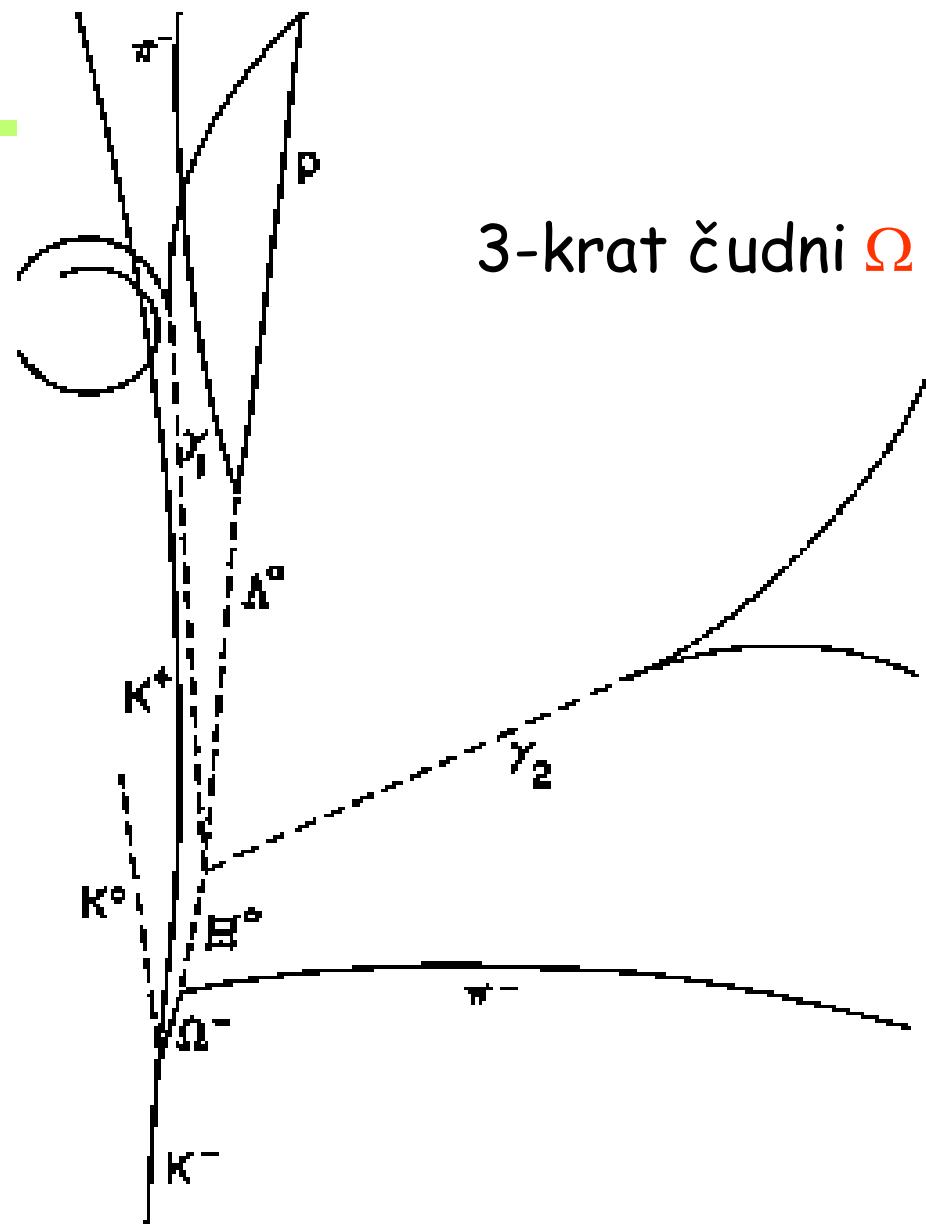
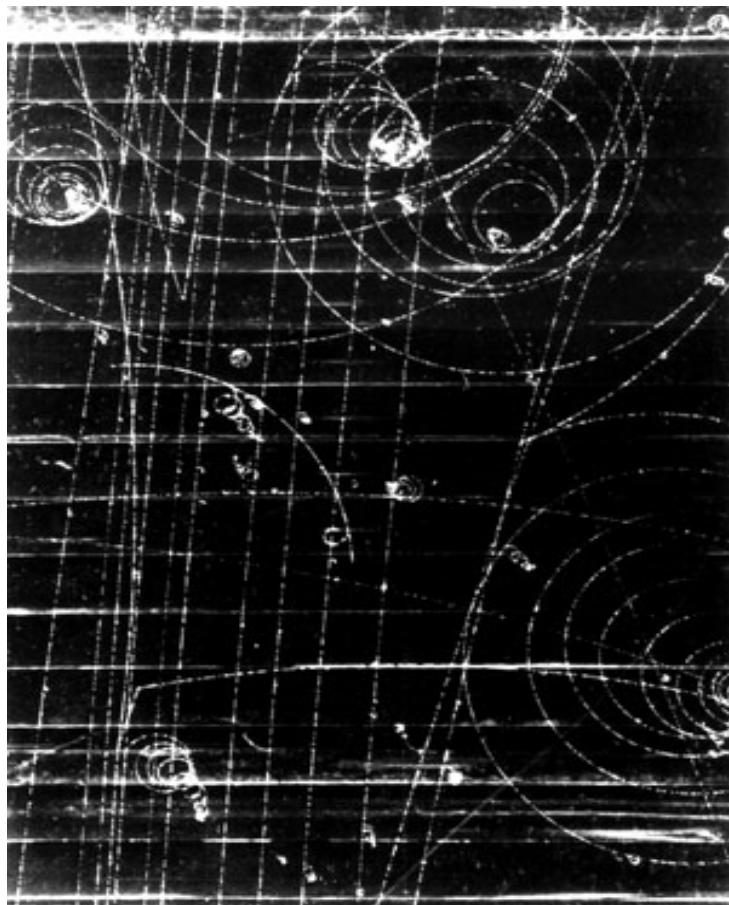
$K^0 \rightarrow \pi^- \pi^+$



svinčena plošča

Rochester, Butler (1947)

Peter Križan



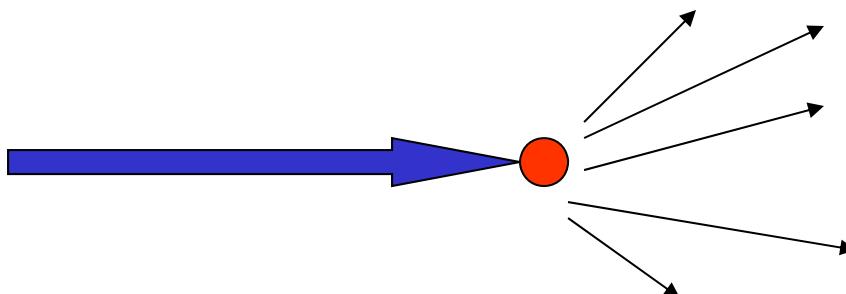
Peter Križan

Poskusi v fiziki osnovnih delcev

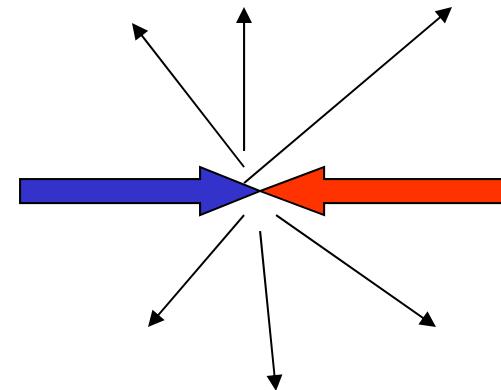
Pospešimo osnovne delce, pri trku se sprosti energija, ta se pretvori v materijo – delce, od katerih so nekateri neobstojni.

Dva načina trkanja:

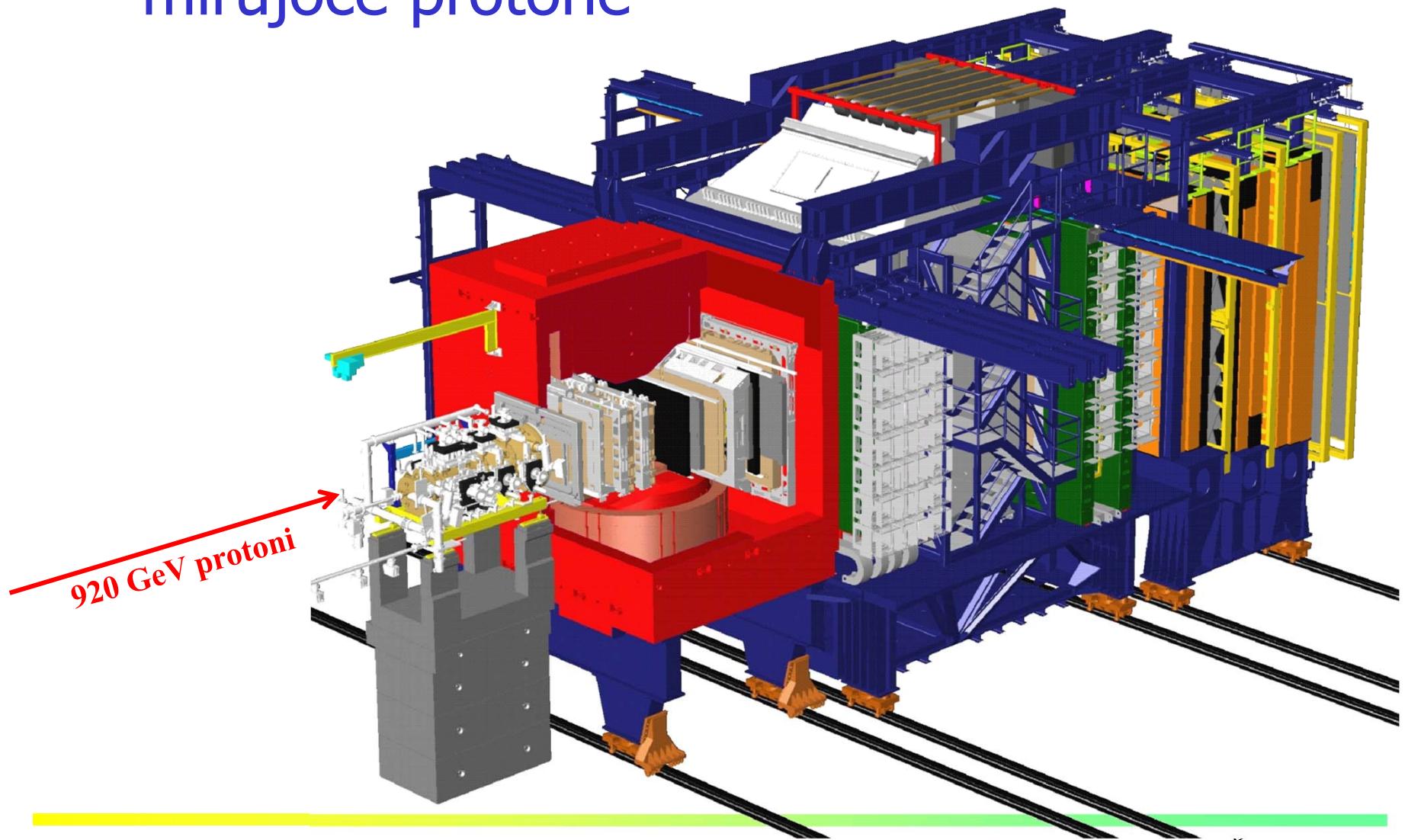
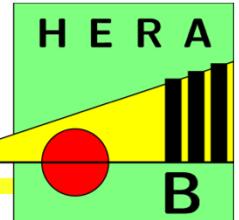
Poskusi s fiksno tarčo



Trkalnik

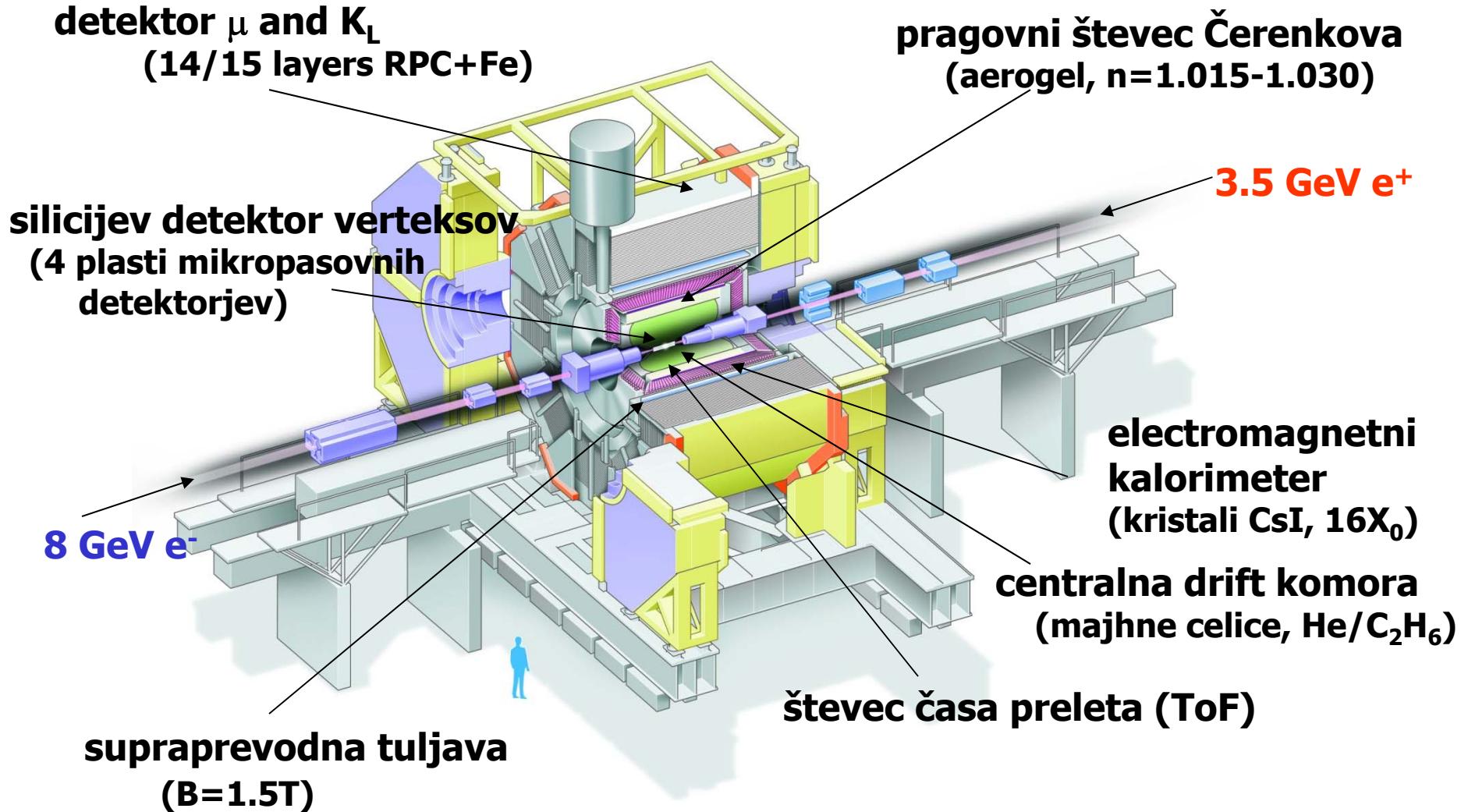


Poskus HERA-B: trki pospešenih protonov v mirujoče protone

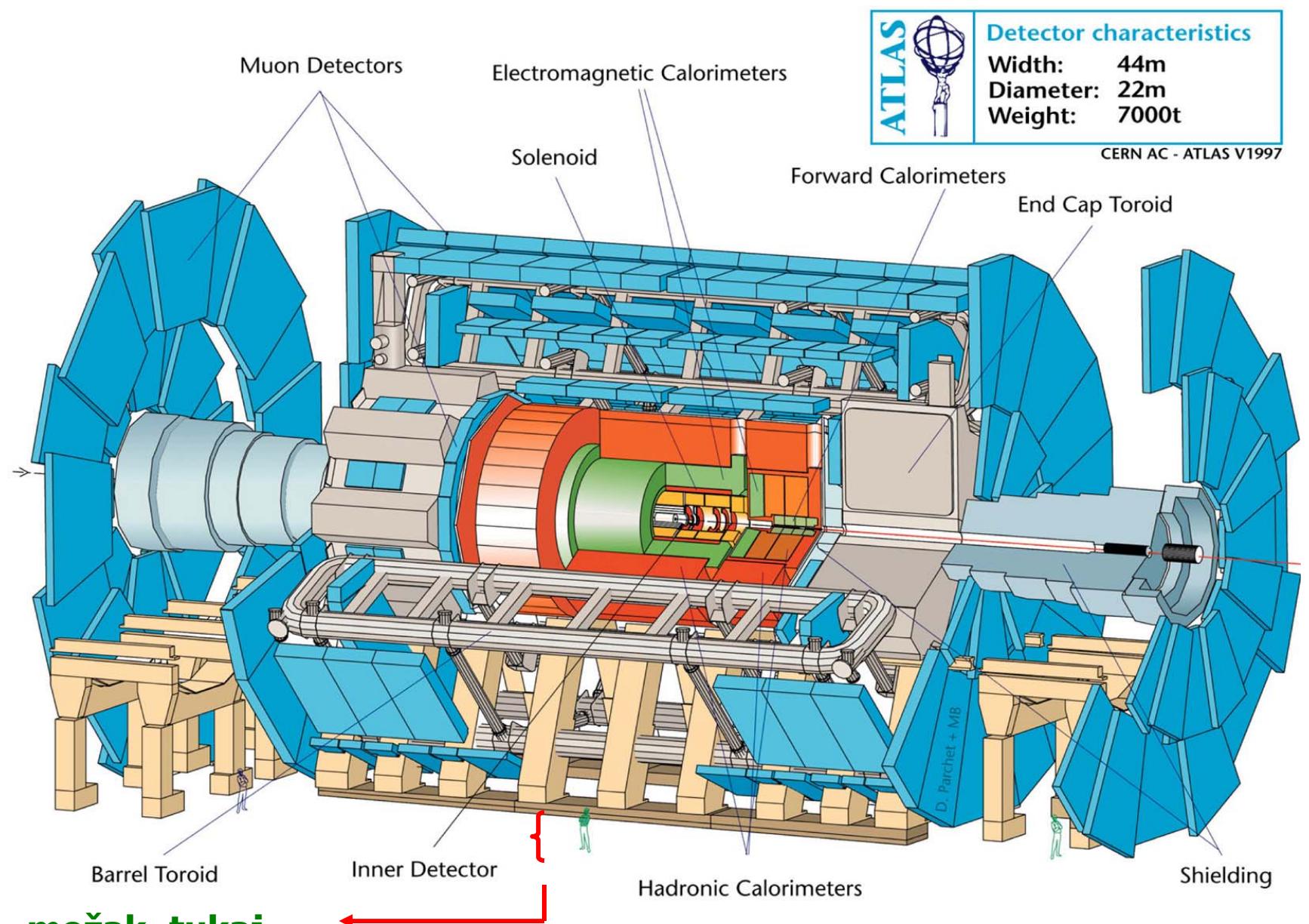


Peter Križan

Spektrometer Belle



Detektor ATLAS ob LHC

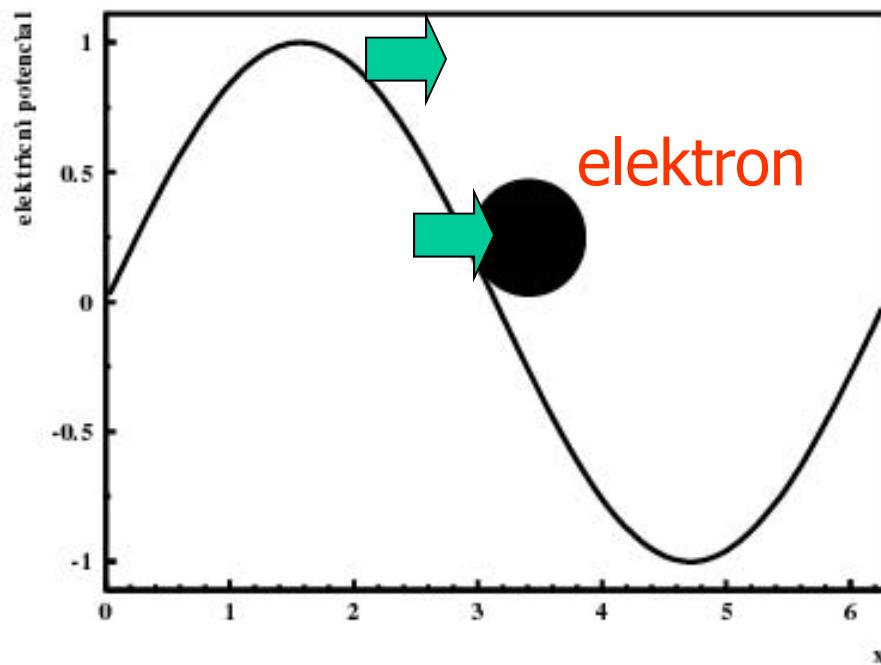


možak..tukaj...

Peter Križan

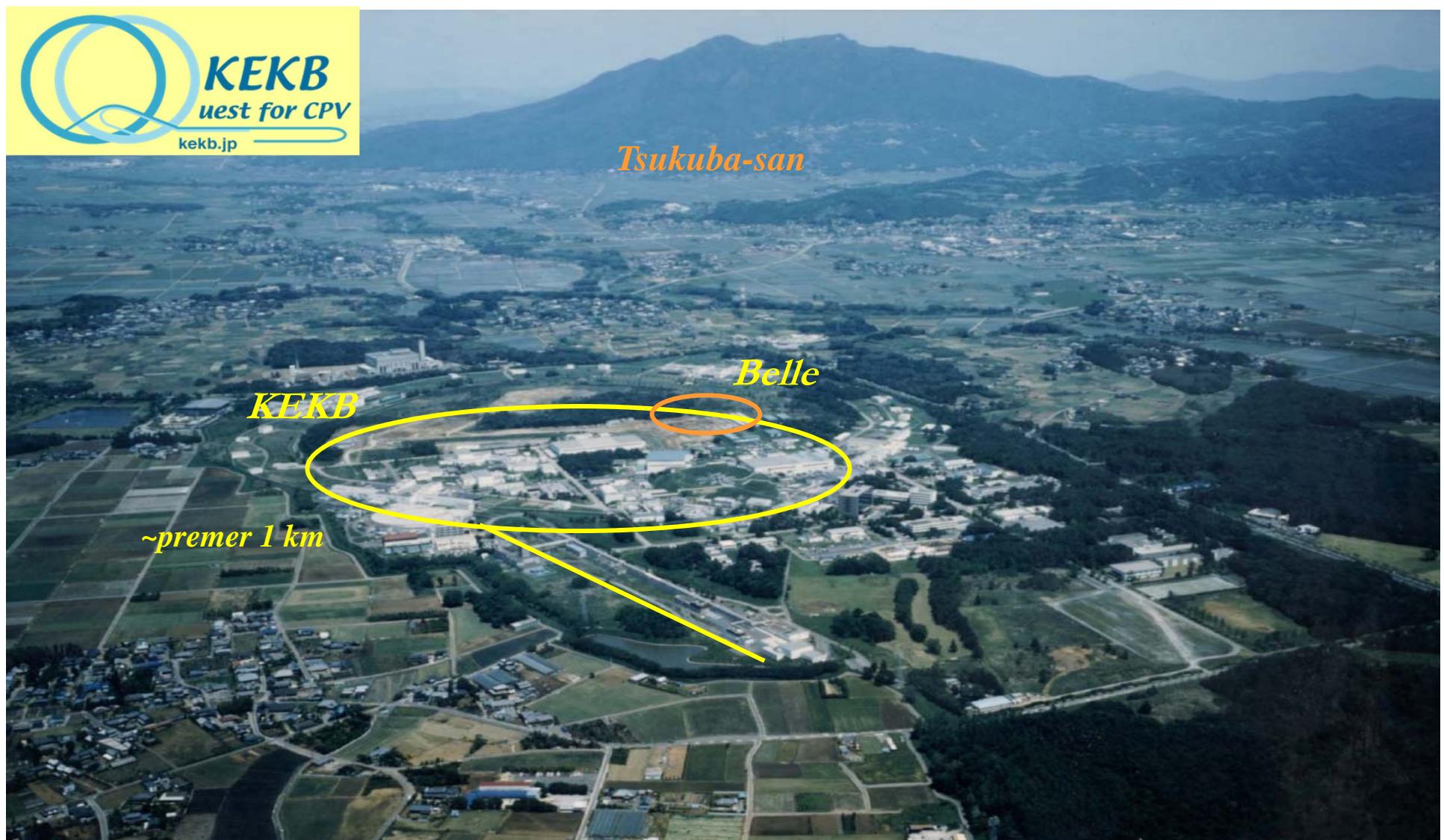
Kako pospešujemo nabite delce?

- Pospeševanje z elektromagnetnim valovanjem (tipična frekvenca 500 MHz – mobilni telefoni delujejo pri 900 oz. 1800 MHz)
- Valovanje v radifrekvenčni votlini: $c < c_0$



... podobno deskanju na valovih

Trkalník KEK-B in detektor Belle v Tsukubi



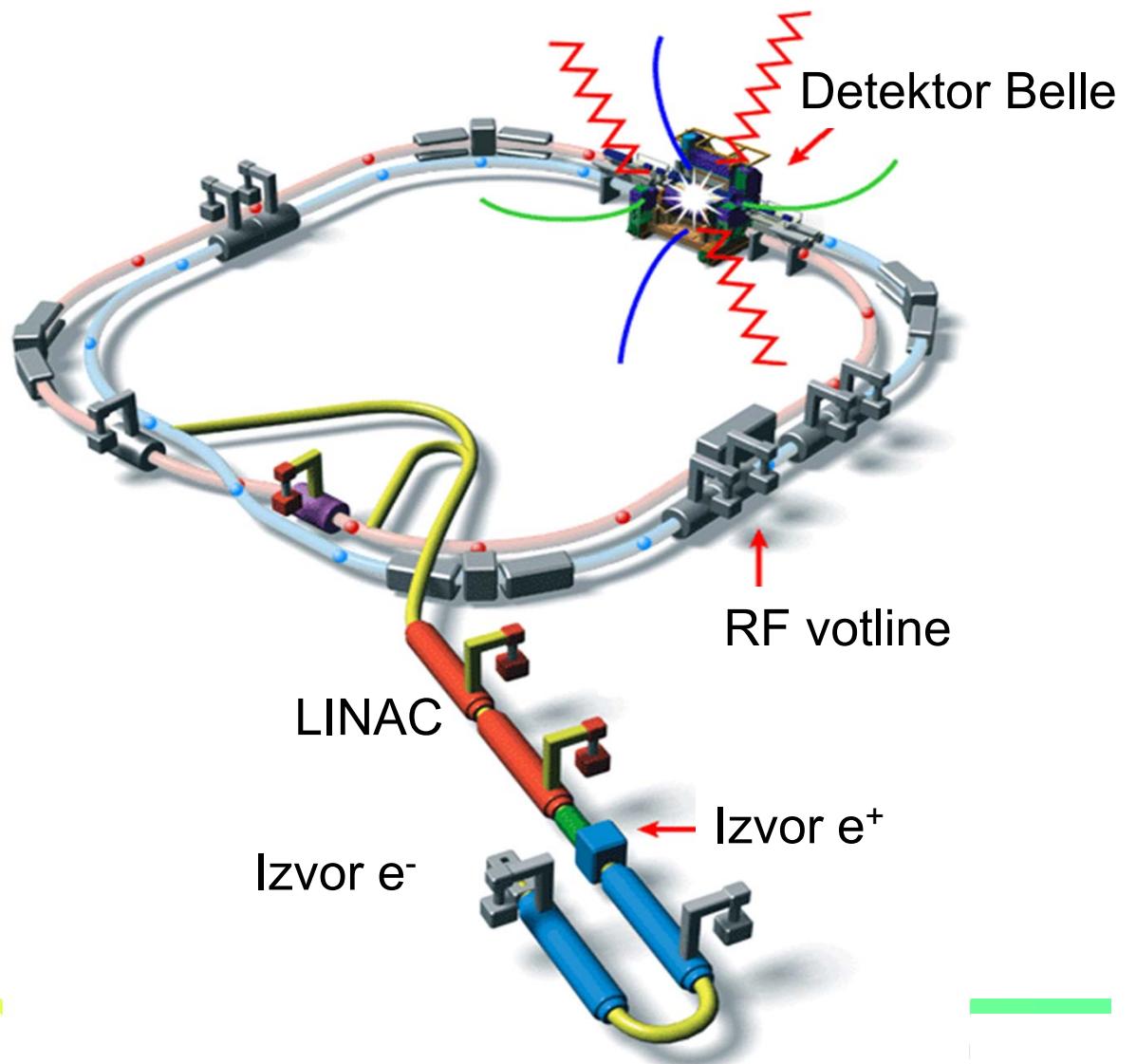
Peter Križan

Trkalnik KEK-B

pospešuje elektrone in pozitrone do trka



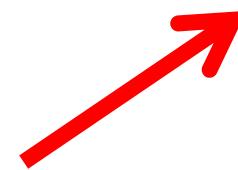
Del obroča trkalnika:
magneti in
pospeševalni elementi



Primerjava dveh pristopov

Če hočemo z morskega obrežja opazovati ladjo daleč od obale, imamo dve možnosti. Uporabimo lahko zmogljiv daljnogled ali pa zelo natančno izmerimo smer in velikost valov.

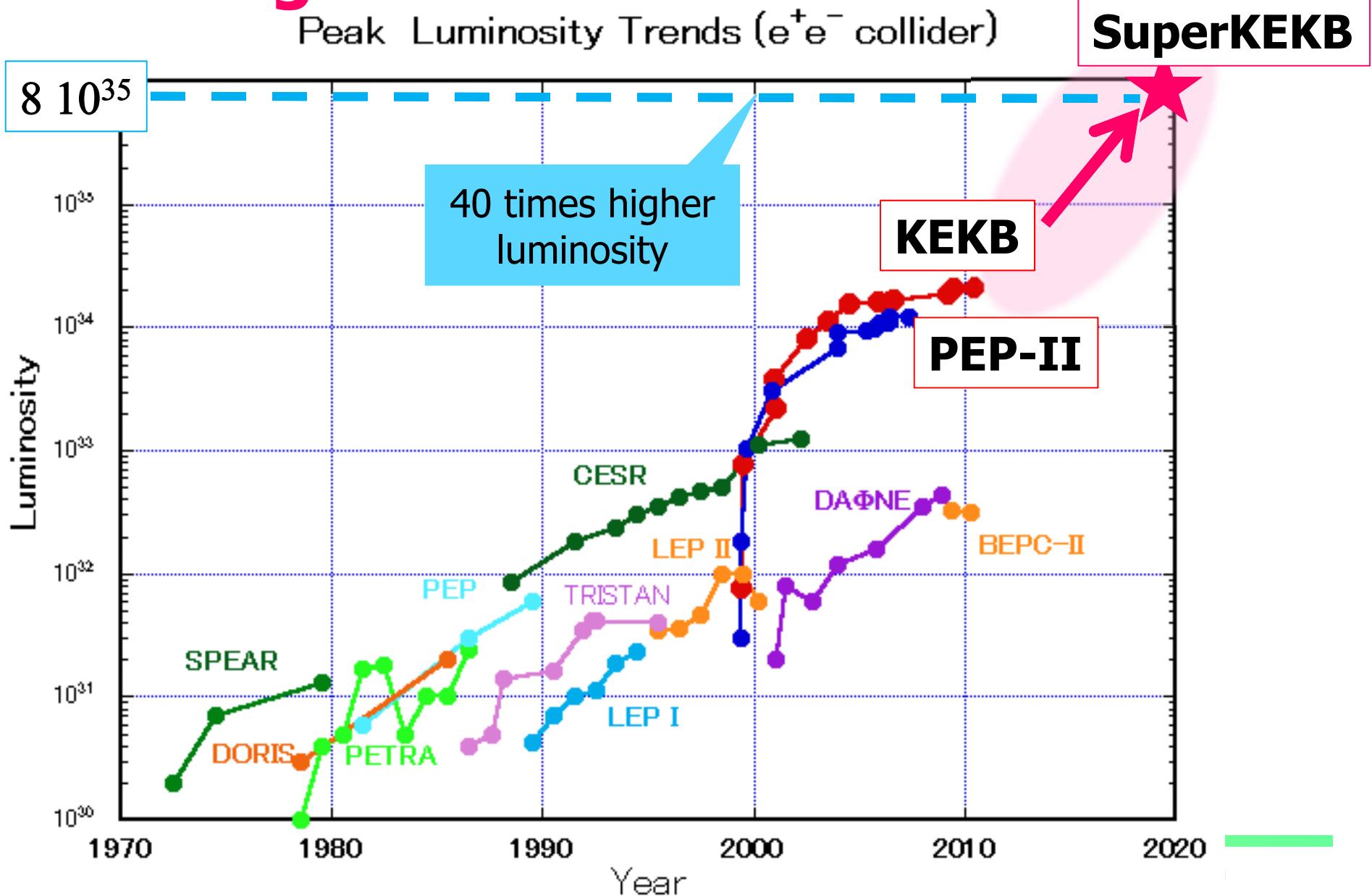
LHC



Belle II

Peter Križan

Need $O(100x)$ more data → Next generation B-factories

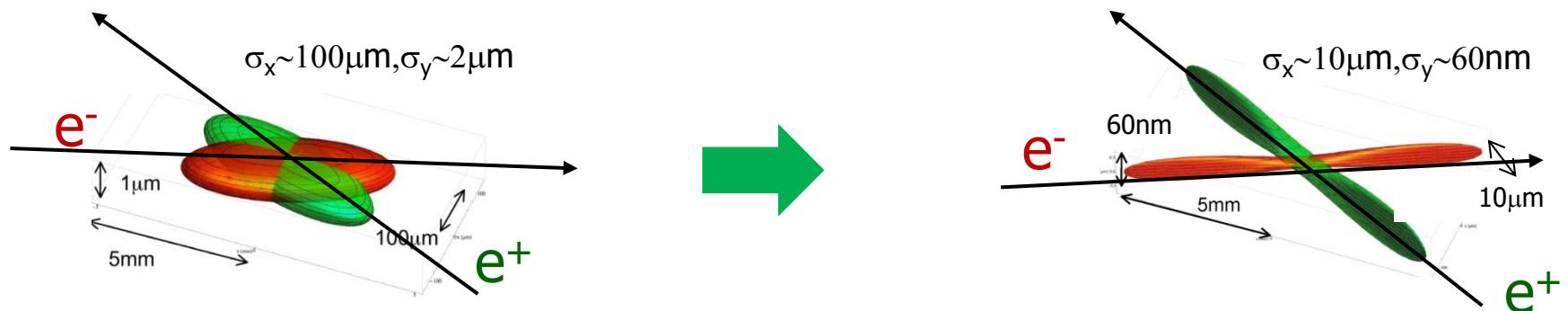


How big is a nano-beam ?



How to go from an excellent accelerator with world record performance – KEKB – to a 40x times better, more intense facility?

In KEKB, colliding electron and positron beams are **much thinner than a human hair...**

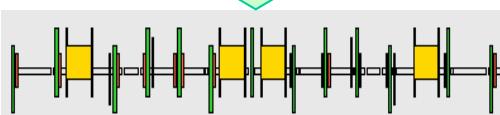
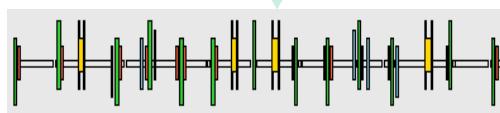


... For a 40x increase in intensity you have to make the beam as thin as a few **x100 atomic layers!**

KEKB → SuperKEKB

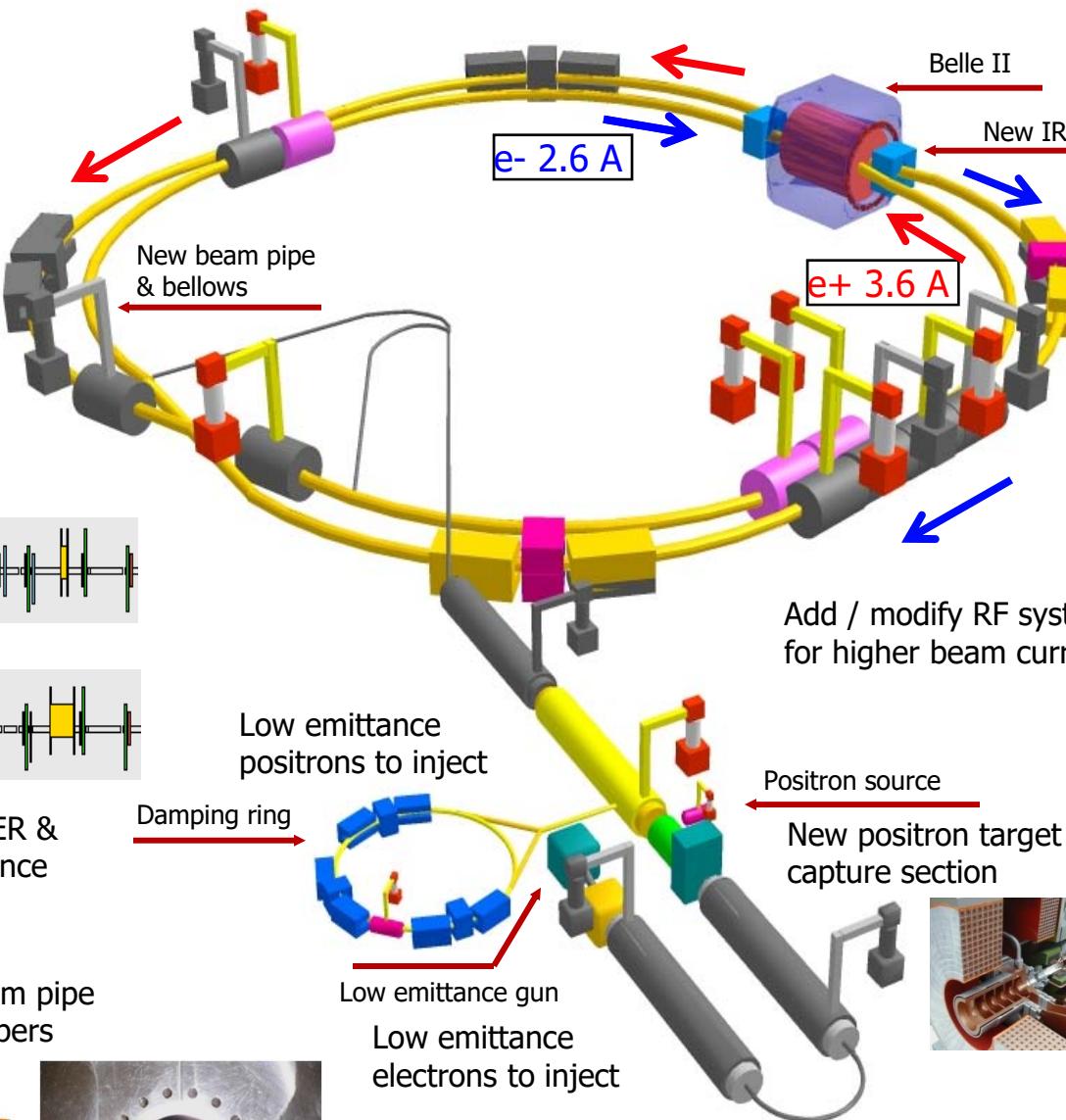
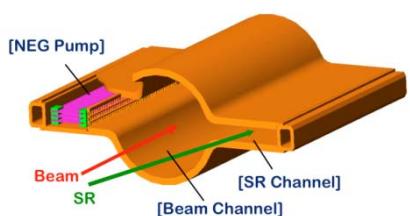


Replace short dipoles
with longer ones (LER)

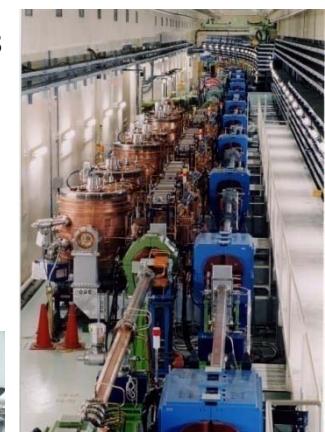


Redesign the lattices of HER &
LER to squeeze the emittance

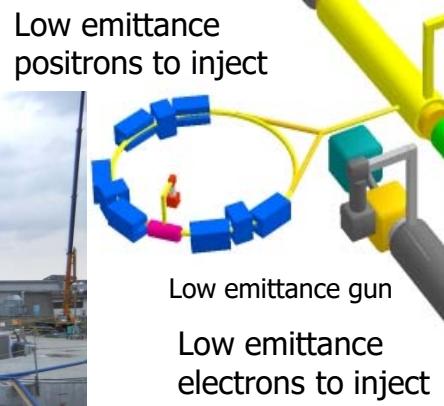
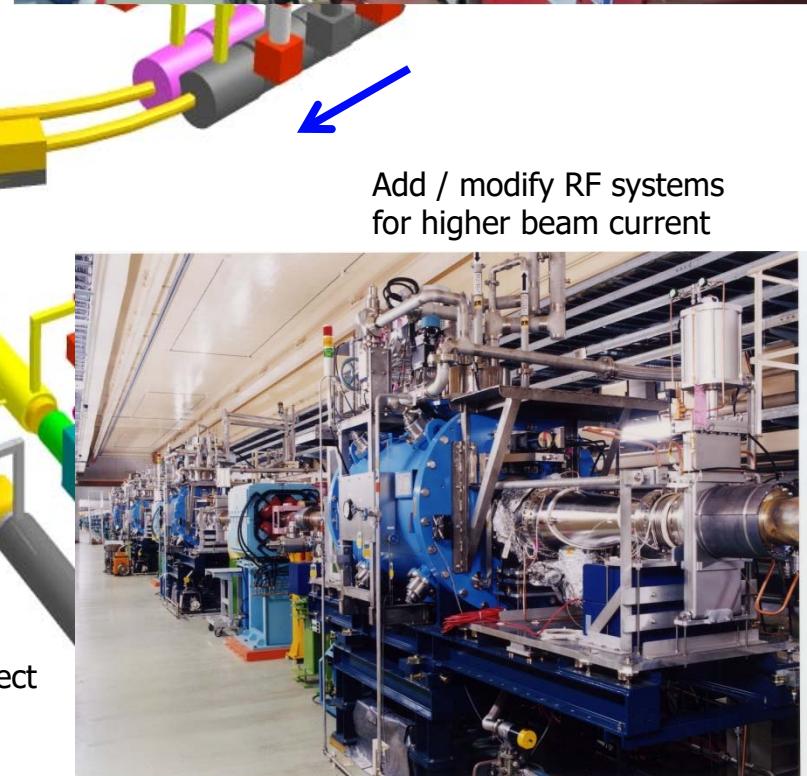
TiN-coated beam pipe
with antechambers



Colliding bunches
New superconducting /permanent final focusing quads near the IP



To get x40 higher luminosity



Kako ugotovimo, kaj se je zgodilo pri trku?

- Izmerimo koordinato točke (verteksa), kjer je potekla reakcija: izmerimo položaj in smer sledi nabitih delcev v bližini te točke.
- Izmerimo gibalno količino nabitih delcev: v močnem magnetnem polju ($\sim 1T$) izmerimo ukrivljenost sledi, ki jo pustijo nabiti delci.
- Določimo identiteto nabitih delcev (e, μ, π, K, p)
- Izmerimo energijo visokoenergijskih fotonov γ

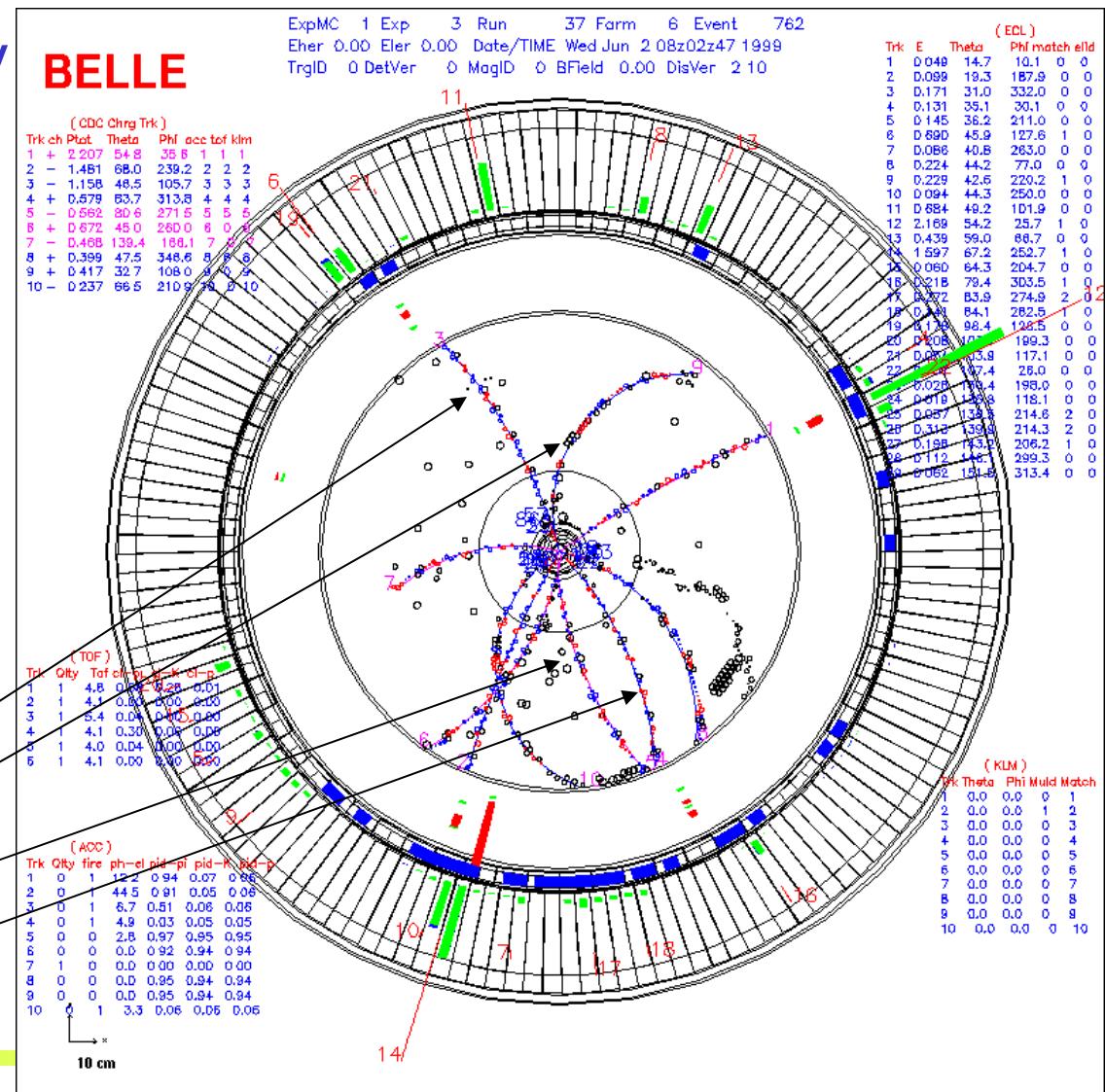
Kaj izmerimo z detektorjem?

- sledi nabitih delcev v magnetnem polju (polmer kroga je odvisen od gibalne količine delca)
- koordinate točke, od koder sledi izhajajo
- dodatne podatke o identiteti delca

$$B^0 \rightarrow K_S^0 J/\psi$$

$$K_S^0 \rightarrow \pi^- \pi^+$$

$$J/\psi \rightarrow \mu^- \mu^+$$



Kaj izmerimo z detektorjem? -2

Kako vemo, da je potekla spodnja reakcija?

$$B^0 \rightarrow K_S^0 J/\psi$$

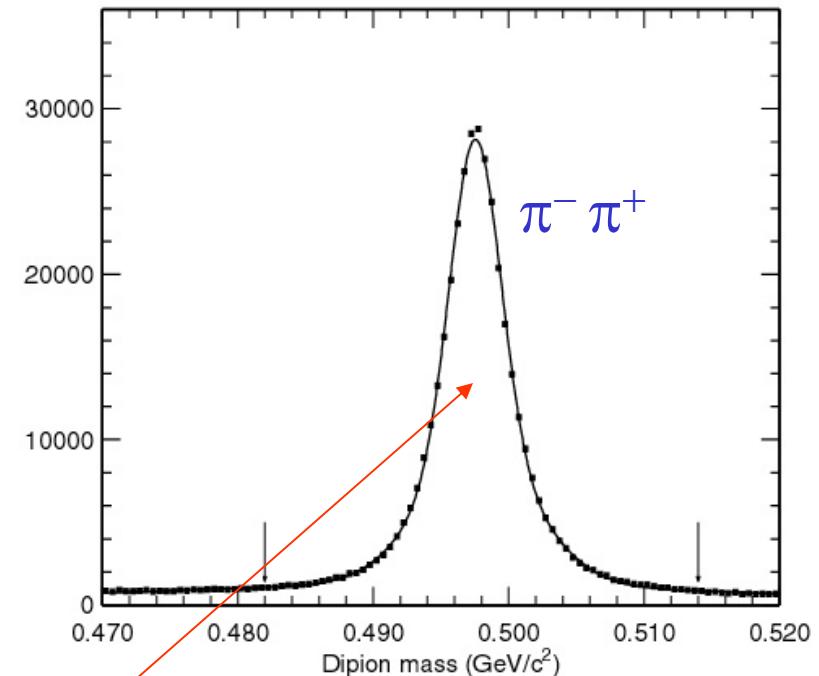
$$K_S^0 \rightarrow$$

$$\pi^- \pi^+$$

$$J/\psi \rightarrow$$

$$\mu^- \mu^+$$

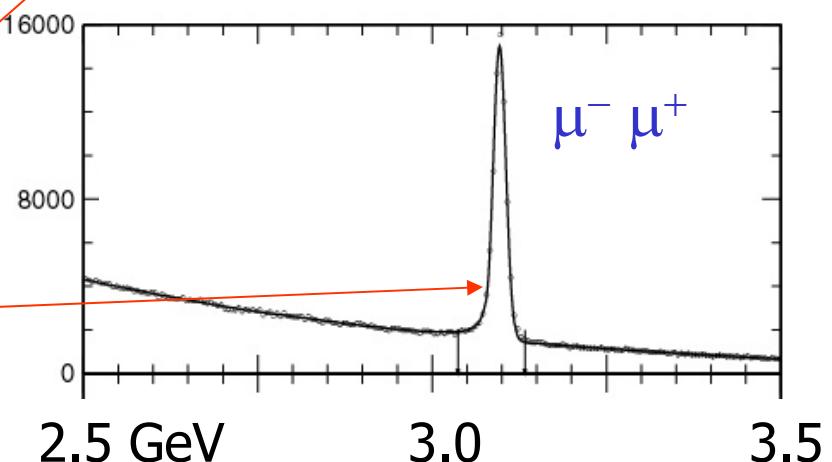
zaznamo



Za pare $\pi^- \pi^+$ in $\mu^- \mu^+$ izračunamo invariantno maso:

$$M^2 c^4 = (E_1 + E_2)^2 - (p_1 + p_2)^2$$

$M c^2$ mora biti za K_S^0 blizu 0.5 GeV za J/ψ pa blizu 3.1 GeV.



Ostalo: naključne kombinacije.

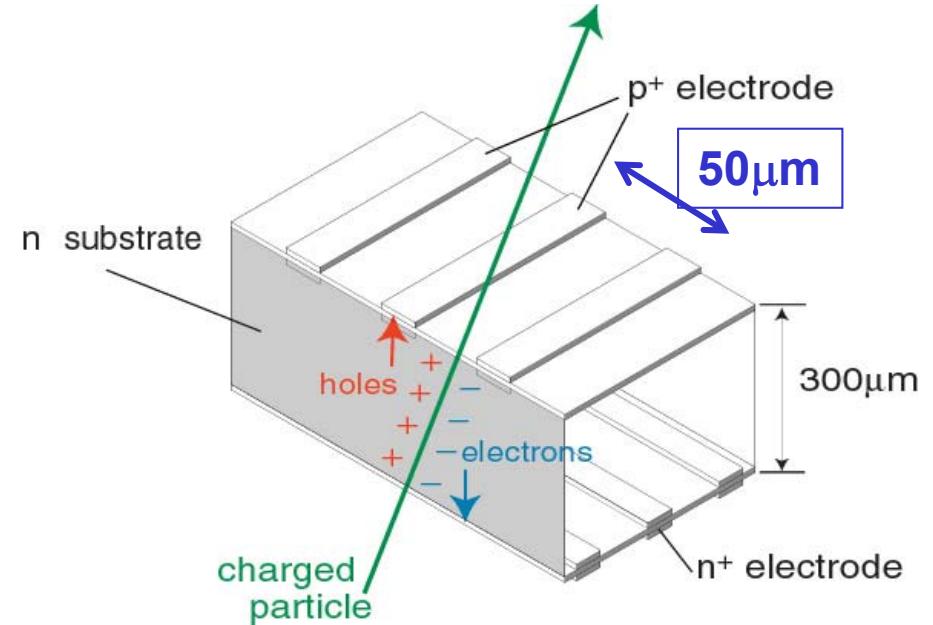
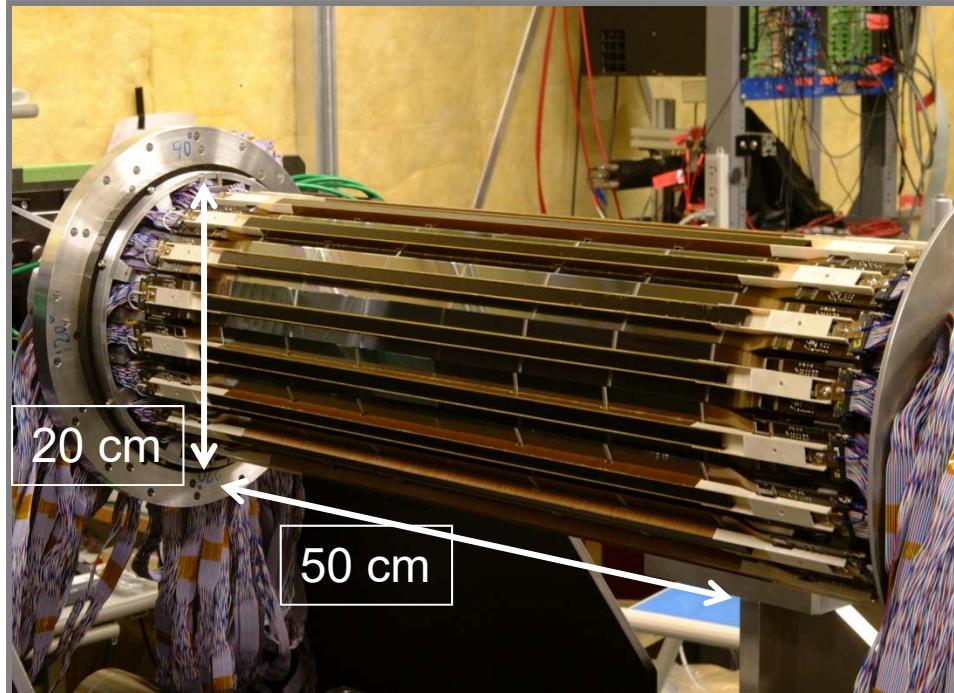
Detektor verteksov

- Eden bistvenih elementov detektorja je detektor verteksa, točke, kjer je mezon B razpadel.
- Zelo občutljiv kos aparature iz $300\mu\text{m}$ debelih silicijevih plošč z gosto nanešenimi elektrodami: natančnost meritve mesta preleta nabitega delca: **10 μm !**

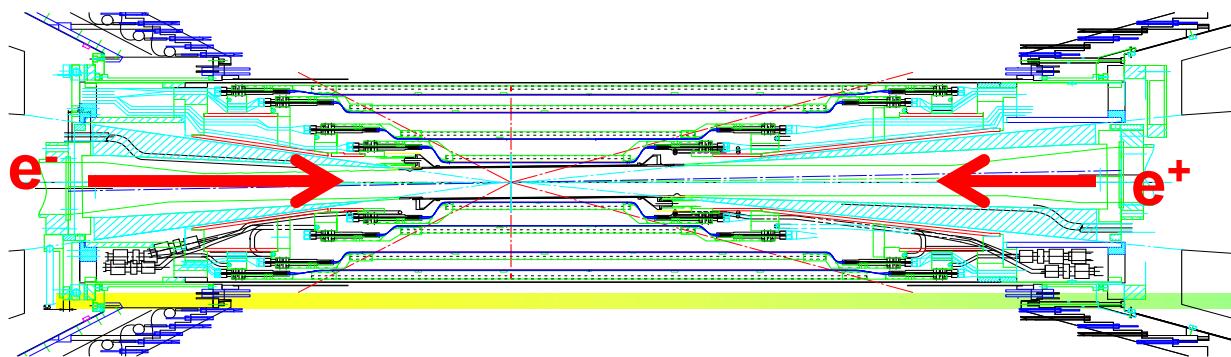


Peter Križan

Silicijev detektor verteksov



Dve koordinati merimo istočasno (na spodnji in zgornji površini).



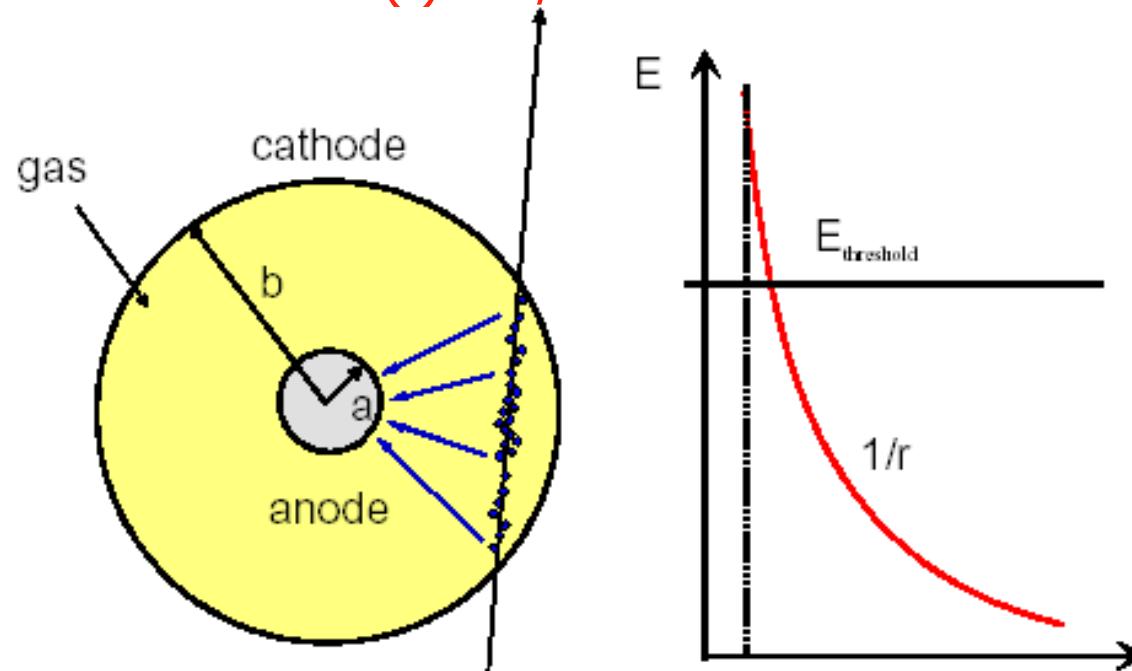
Peter Križan

Sledenje delcev v plinu: drift komora

Izkoriščamo ionizacijske izgube nabitih delcev v plinu.

Sproščeni elektroni (iz para elektron-ion) potujejo proti pozitivno nabiti tanki žici, ob površini pomnoževanje → električni signal.

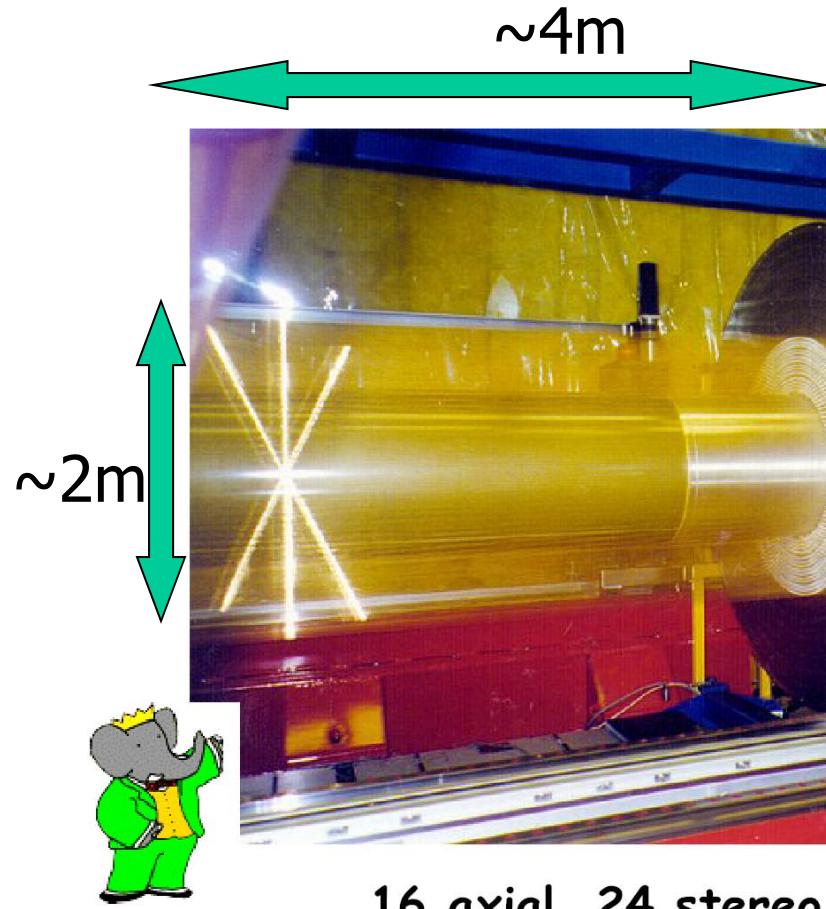
V bližini tanke nabite žičke: $E = E(r) \propto 1/r$



Če elektron na prosti poti dobi dovolj energije ($eEl > \text{Eionizacija}$), izbije pri trku z atomom elektron → pomnoževanje

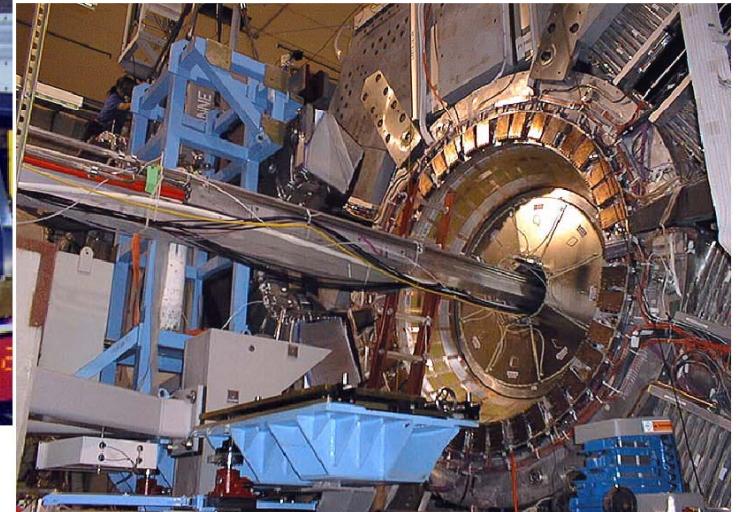
Sledenje delcev: drift komora

40 plasti žic, plinska mešanica recimo He-izobutan ali He-etan.



16 axial, 24 stereo layers

$$\frac{\sigma(p_T)}{p_T} = 0.13\% \times p_T + 0.45\%$$



Peter Križan

Identifikacija nabitih delcev

Delce identificiramo po njihovi **masi**. Kako določiti maso brez tehtanja?

→ Iz zveze med gibalno količino in hitrostjo: $p=\gamma mv$

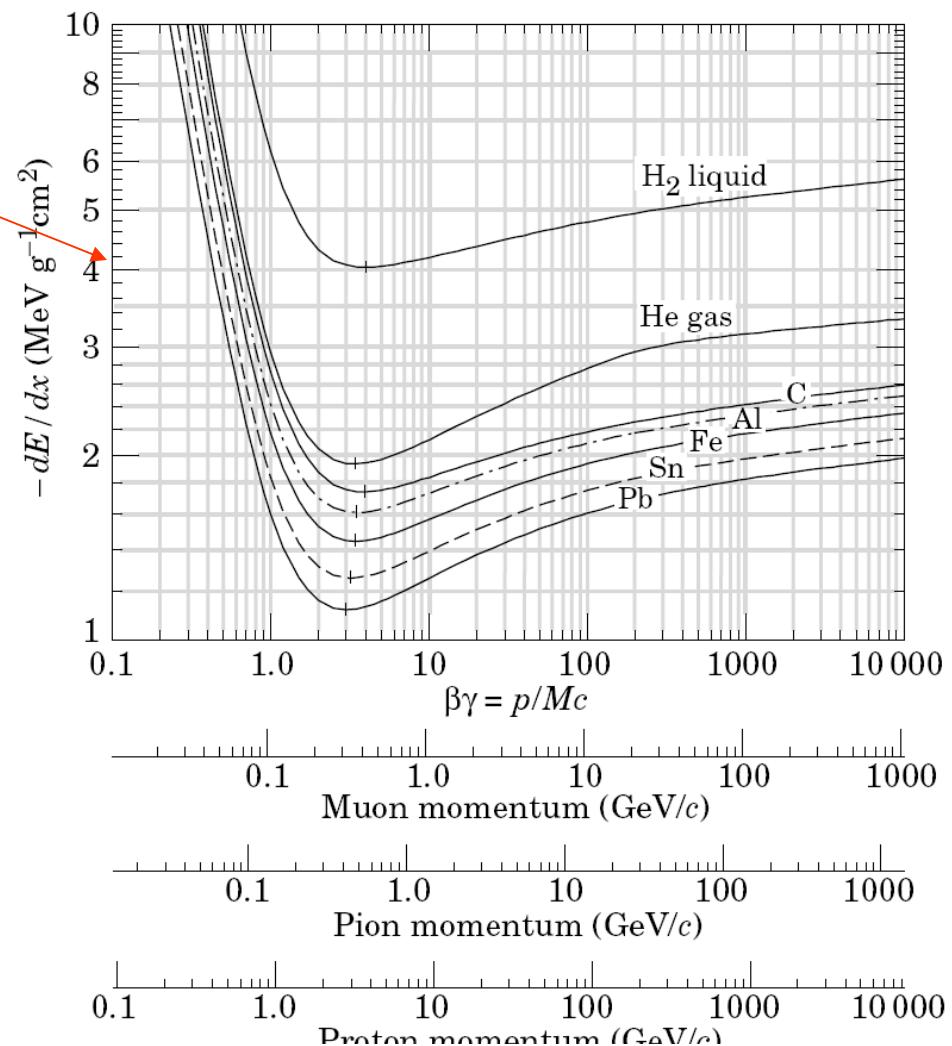
Ločeno izmerimo

- gibalno količino **p** (ukrivljenost tira v magnetnem polju)
- hitrost **v**
 - čas preleta (~štoperica)
 - ionizacijske izgube (odvisne od hitrosti) →
 - velikost kota Čerenkova →

Identifikacija z meritvijo energijskih izgub (dE/dx)

Pri dovolj majhni hitrosti β
 $dE/dx \sim \beta^{-2}$

dE/dx : merimo energijske izgube v veliki drift komori

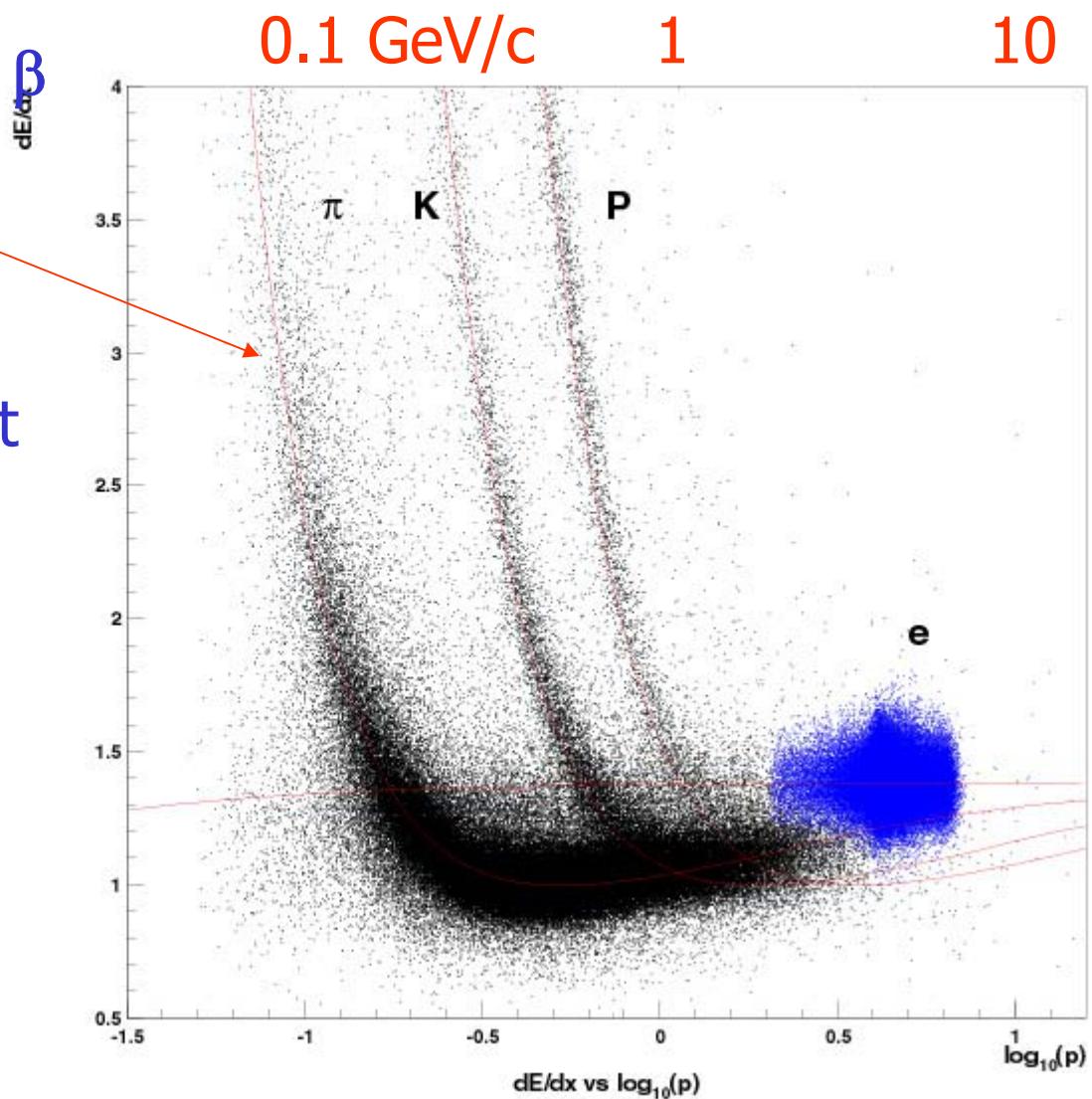


Identifikacija z meritvijo energijskih izgub (dE/dx)

Pri dovolj majhni hitrosti β
 $dE/dx \sim \beta^{-2}$

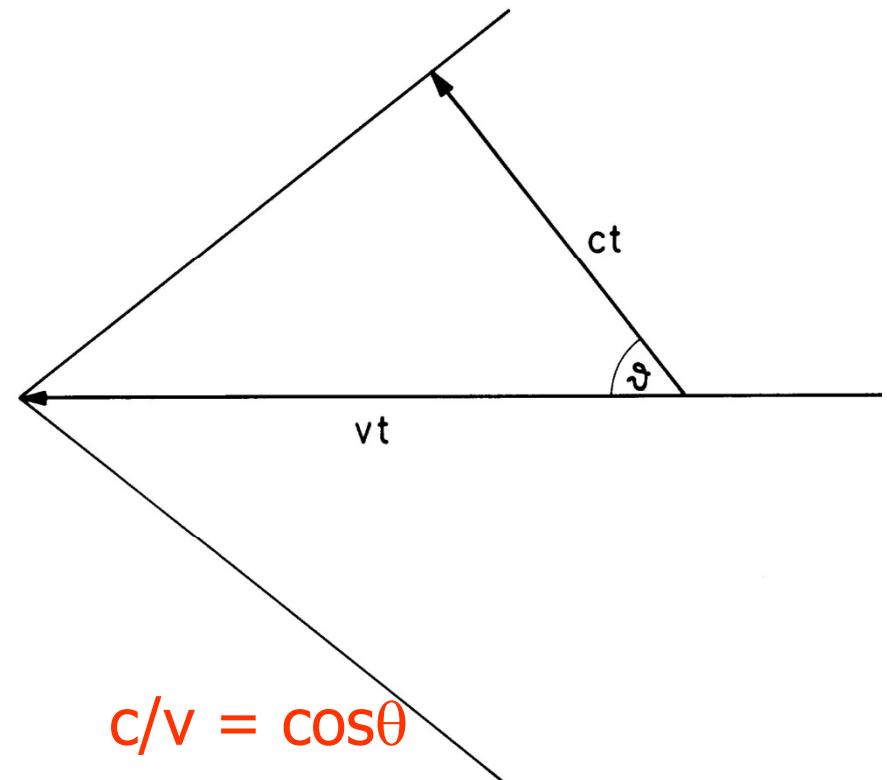
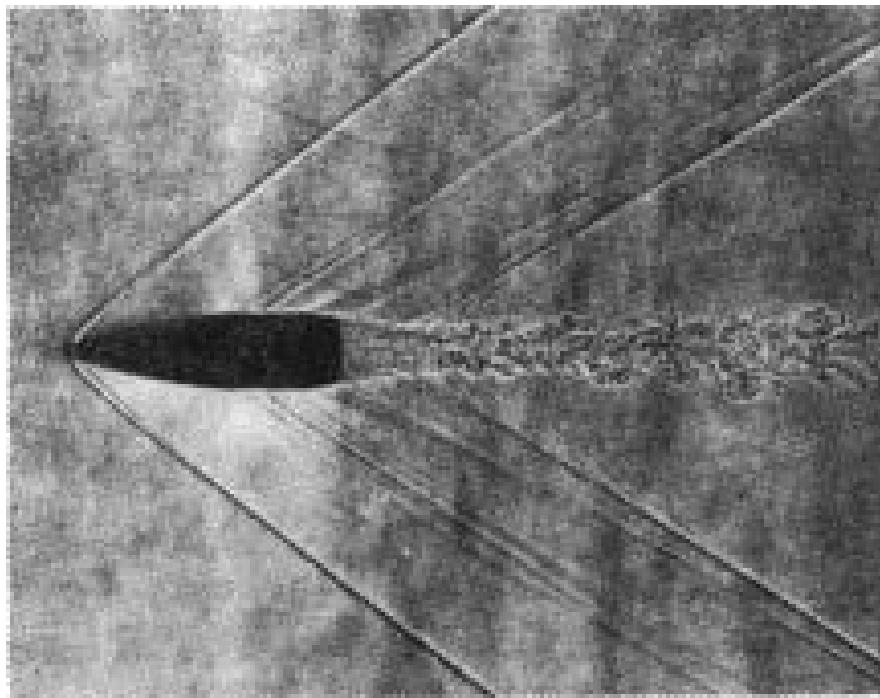
dE/dx izgube v veliki drift
komori →

Bistveno za identifikacijo
nabitih delcev pri
 $p < 1 \text{ GeV}/c$



Identifikacija preko sevanja Čerenkova

Fronta pri nadzvočnem letu



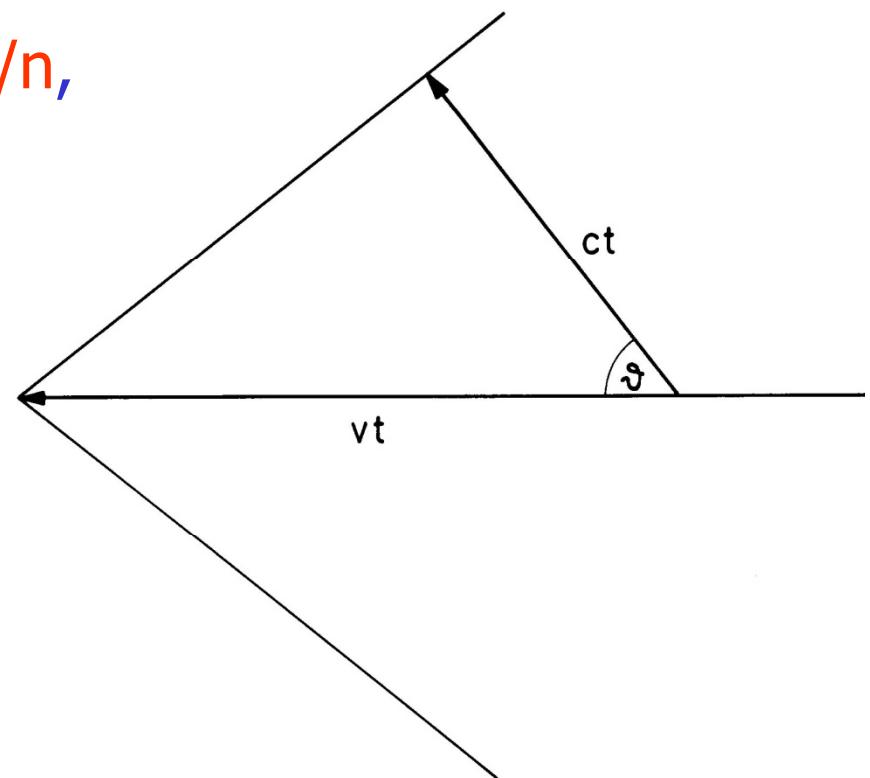
Na sliki: kot 52° , $v = c/\cos\theta = 340\text{m/s} / \cos 52^\circ = 552\text{m/s}$
Iz kota fronte določimo hitrost krogle!

Sevanje delca, ki leti hitreje od svetlobne hitrosti v sredstvu

Nabiti delci s hitrostjo $v > c = c_0/n$,
sevajo: sevanje Čerenkova*.

Ponovno: $c/v = \cos\theta$

Iz kota, pod katerim je izsevana svetloba, lahko določimo hitrost delca.

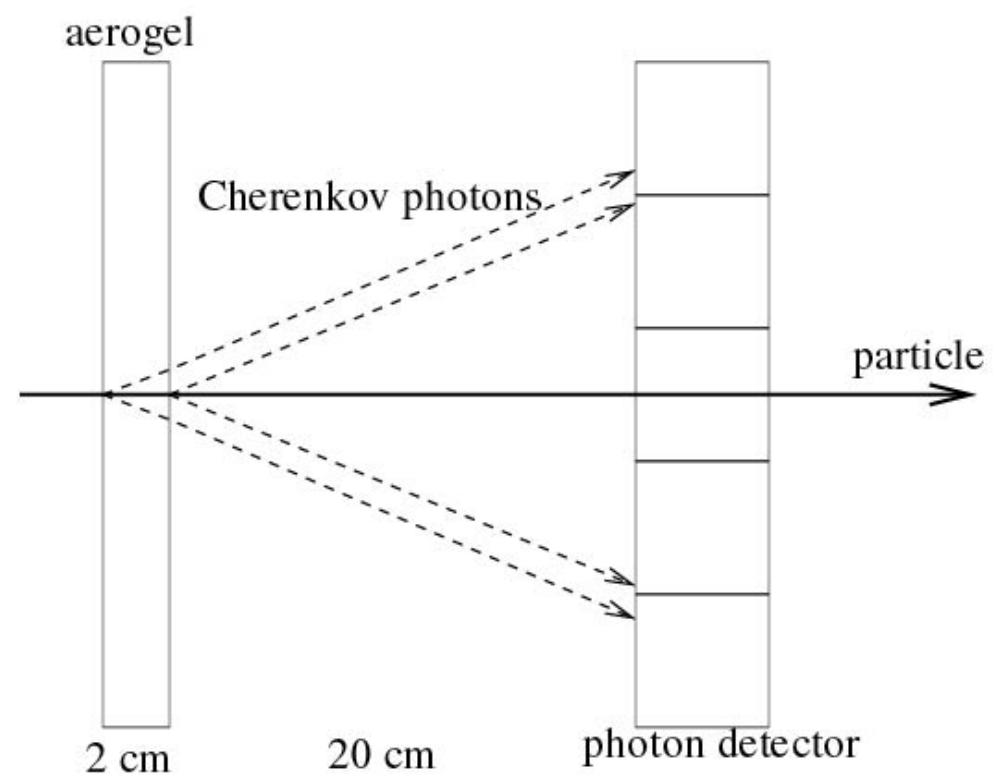


*P. Čerenkov, Nobelova nagrada 1958

Meritev kota Čerenkova

Nabit delec prečka sredstvo z lomnim količnikom $n \rightarrow$ seva svetlobe Čerenkova, to pa zaznamo z detektorji (fotopomnoževalkami).

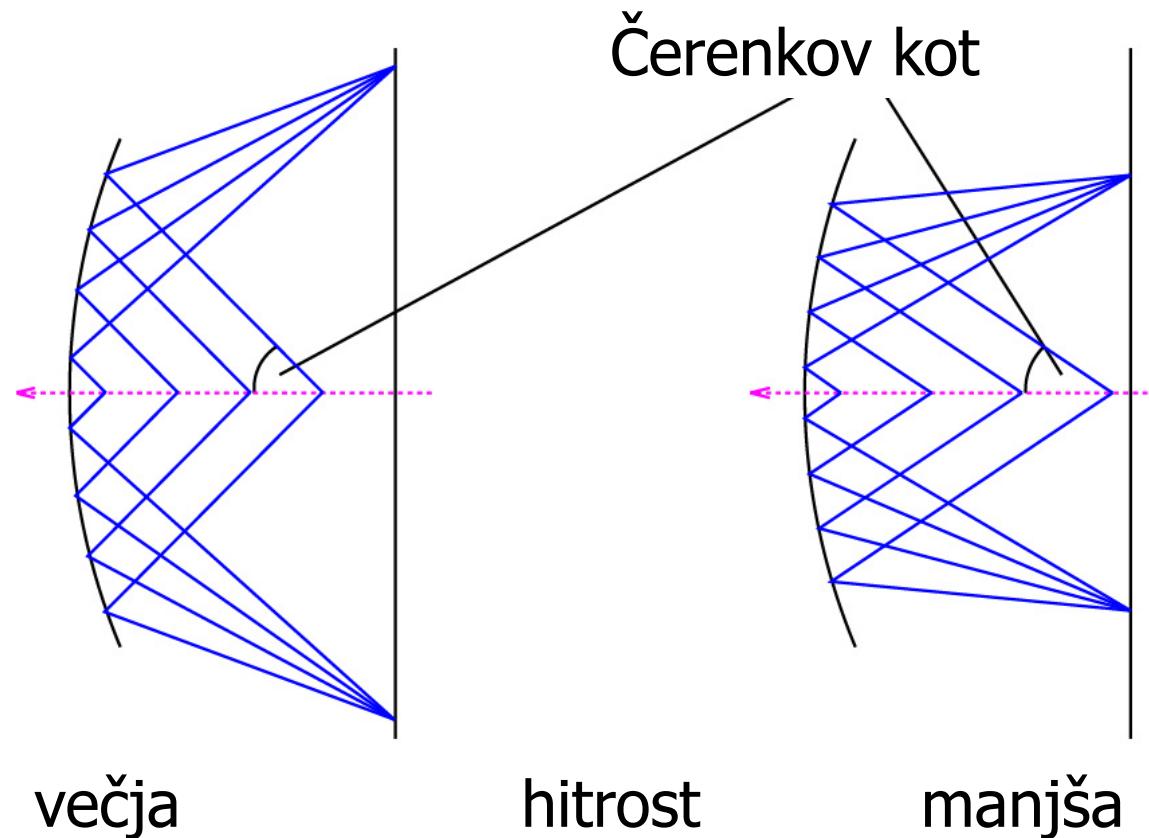
Smer sevanja (fotonov) določimo iz znane točke izseva in izmerjene točke detekcije.

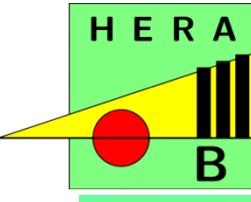


Detektor Čerenkovih obročev 2

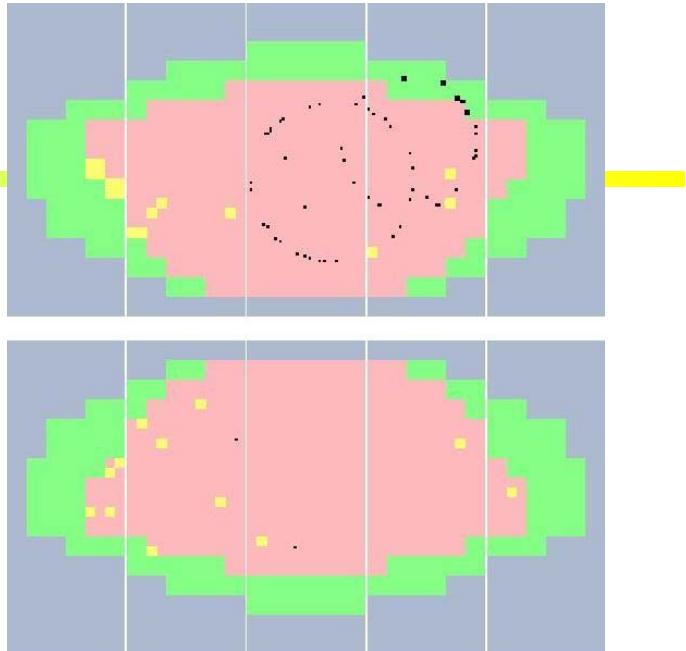
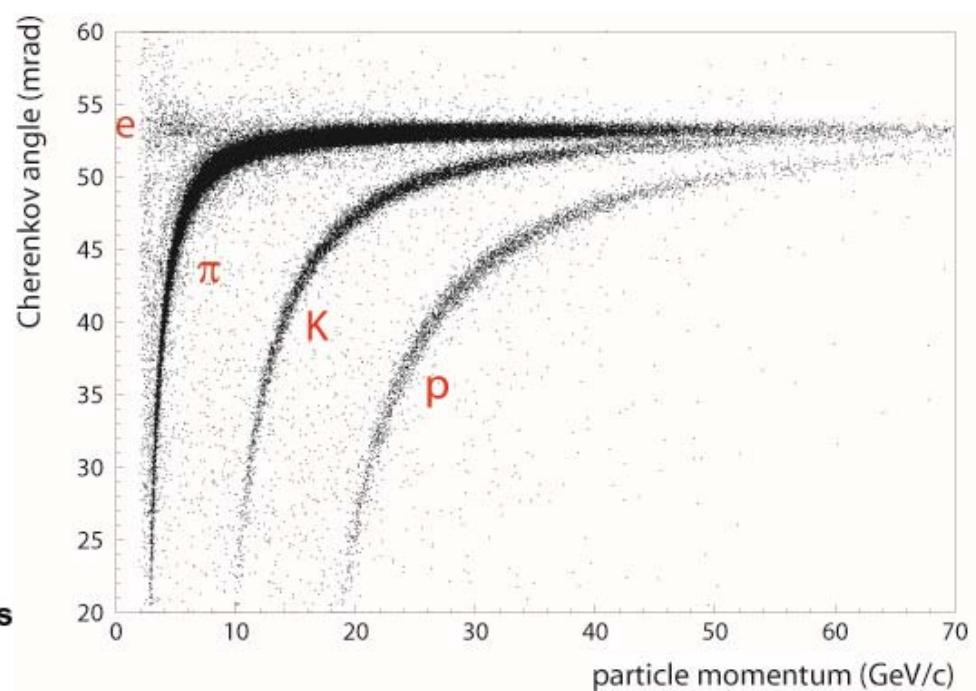
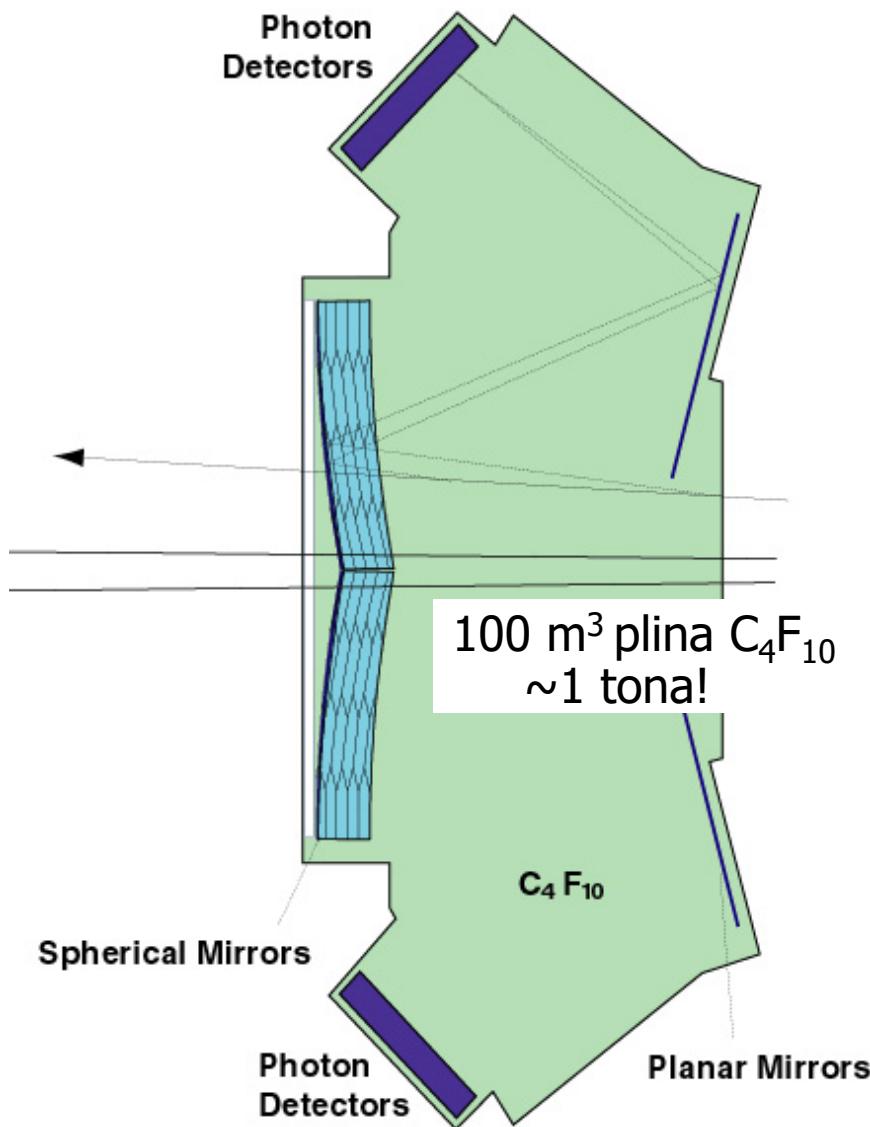
Druga možnost – debel sevalec: pretvoriti **smer** v **koordinato**.

Uporabimo **sferično zrcalo**: paralelni žarki se sekajo v goriščni ravnini.





HERA-B RICH



Identifikacija nabitih delcev

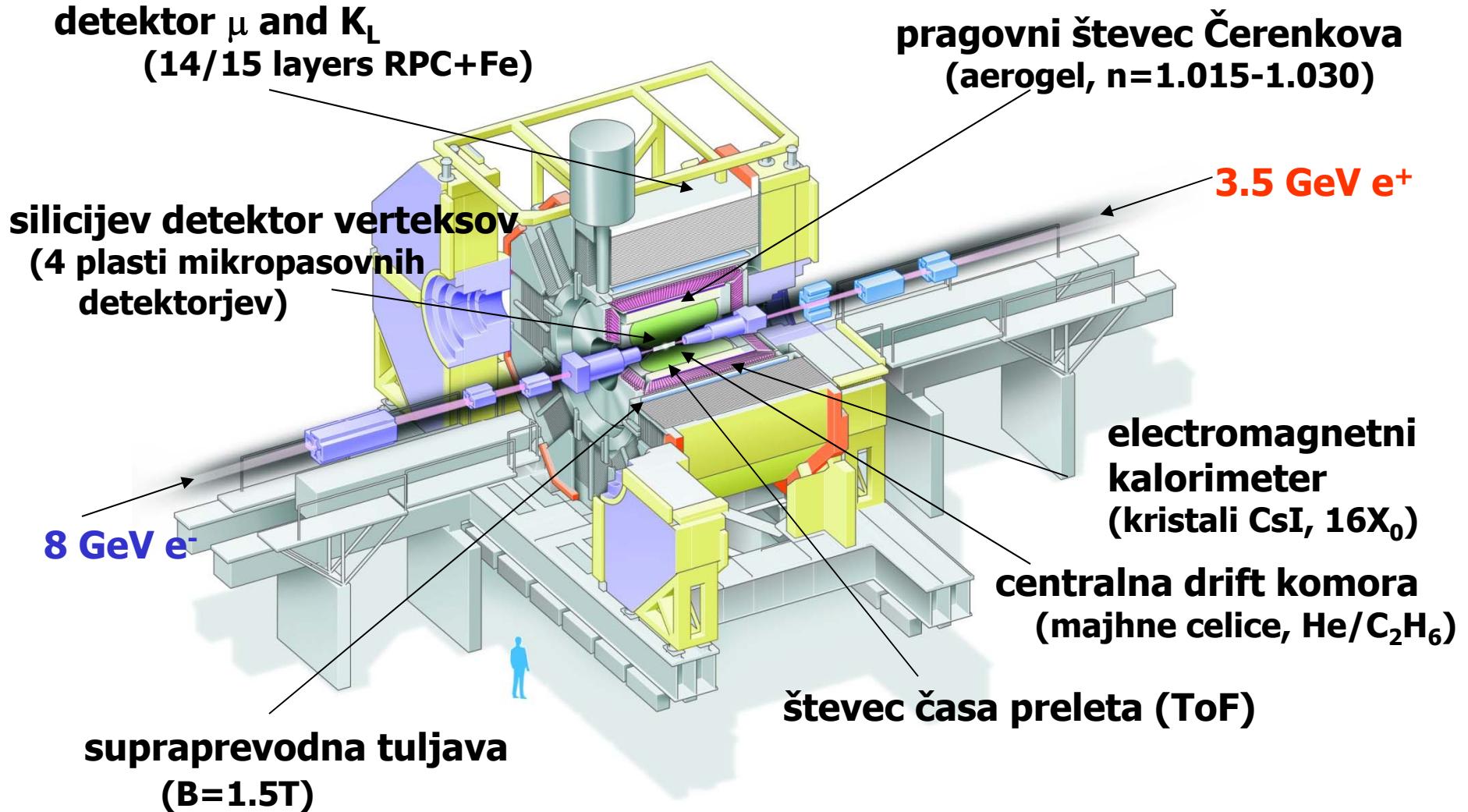
Hadroni (π , K, p):

- Čas preleta (Time-of-flight, TOF)
- dE/dx v sledilni drift komori
- Čerenkovi detektorji

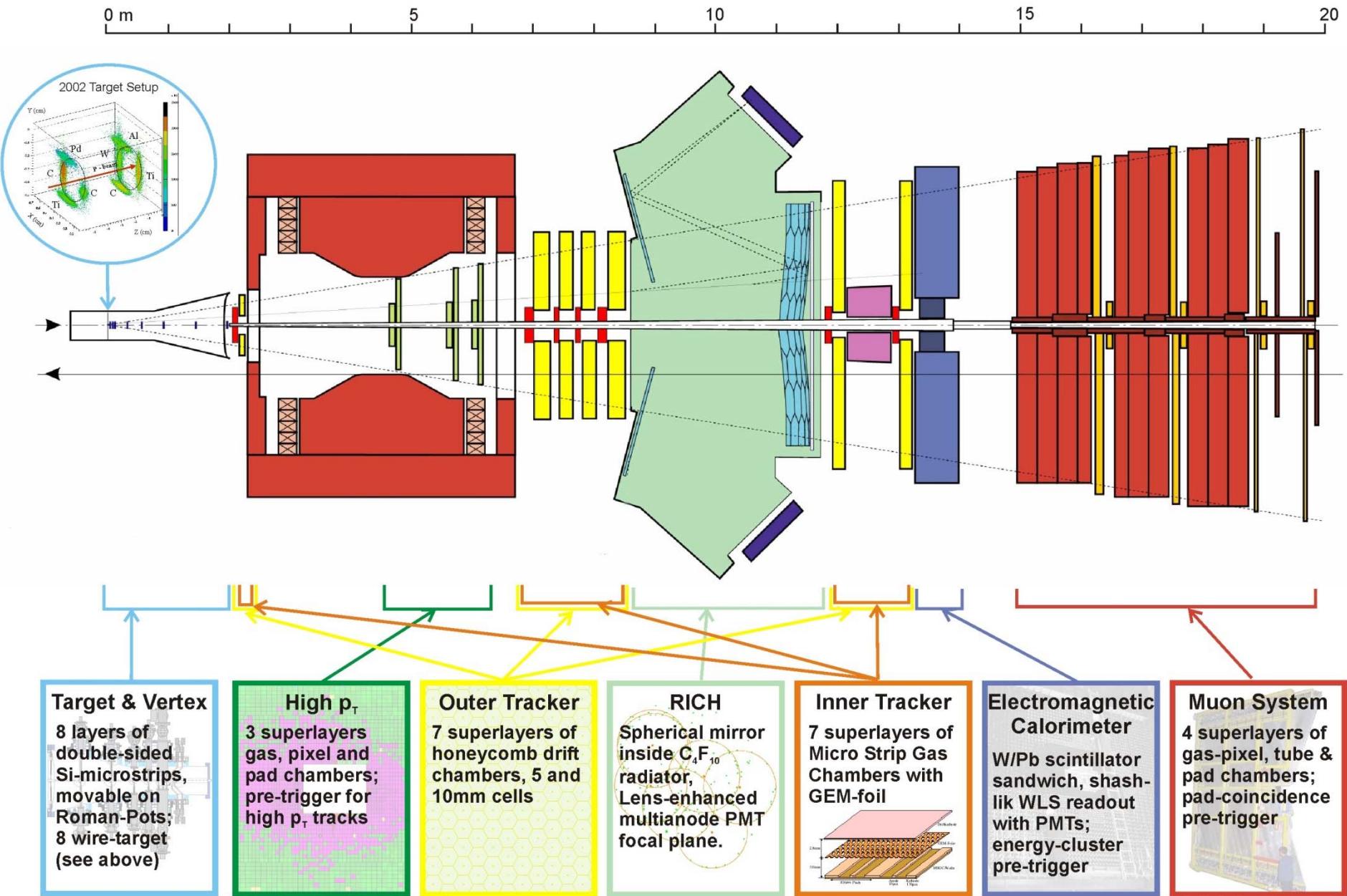
Elektroni: edini zavorno sevajo (dosti manjša masa kot ostali), povzročijo pljusk nabitih delcev v elektromagnetnem kalorimetru (scintilator+ fotopomnoževalke)

Mioni: interagirajo elektromagnetno, ne sevajo zavorno, preletijo tudi tuljavo magneta in debele železne plošče povratnega jarma.

Spektrometer Belle

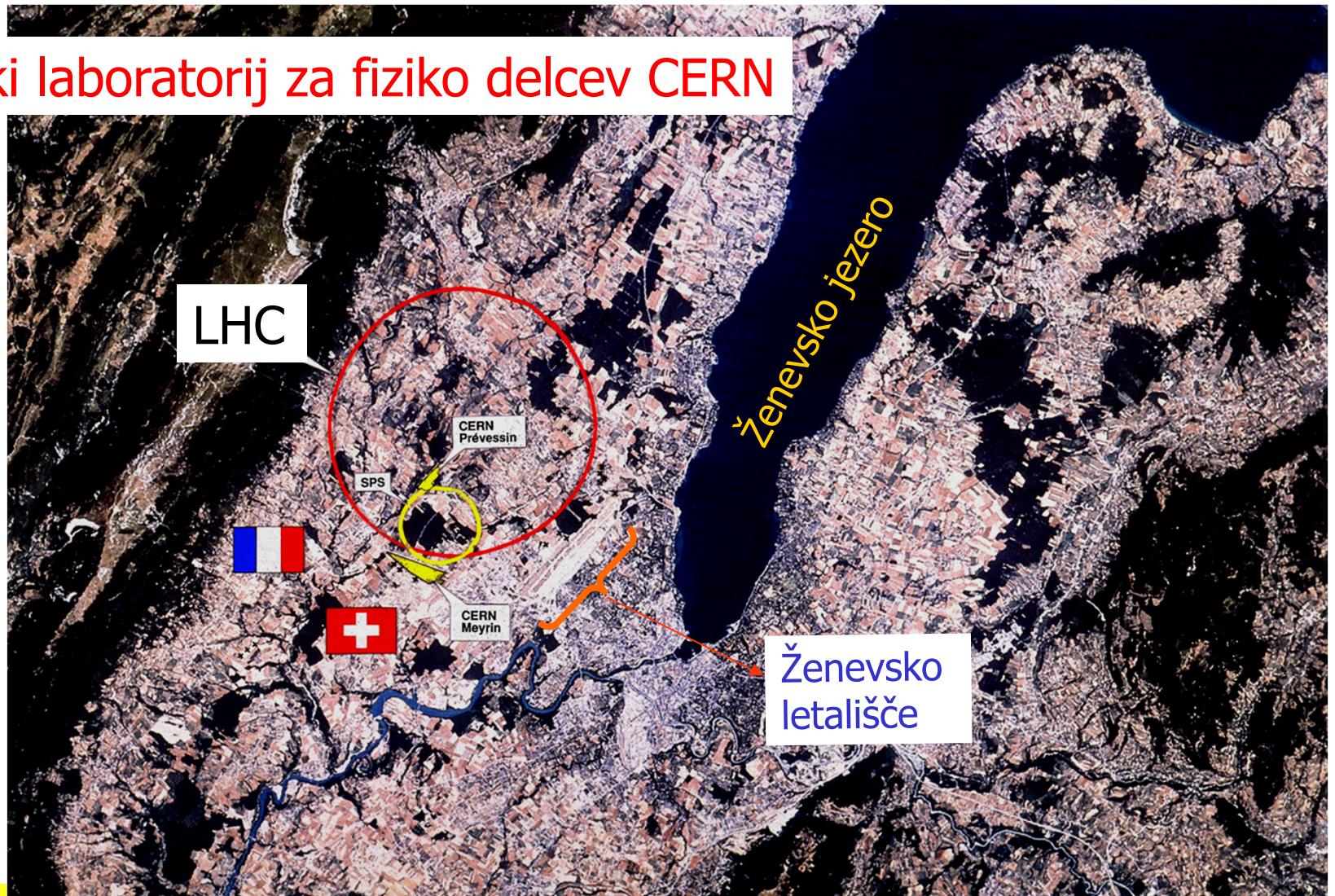


HERA-B: detector ob fiksni tarči



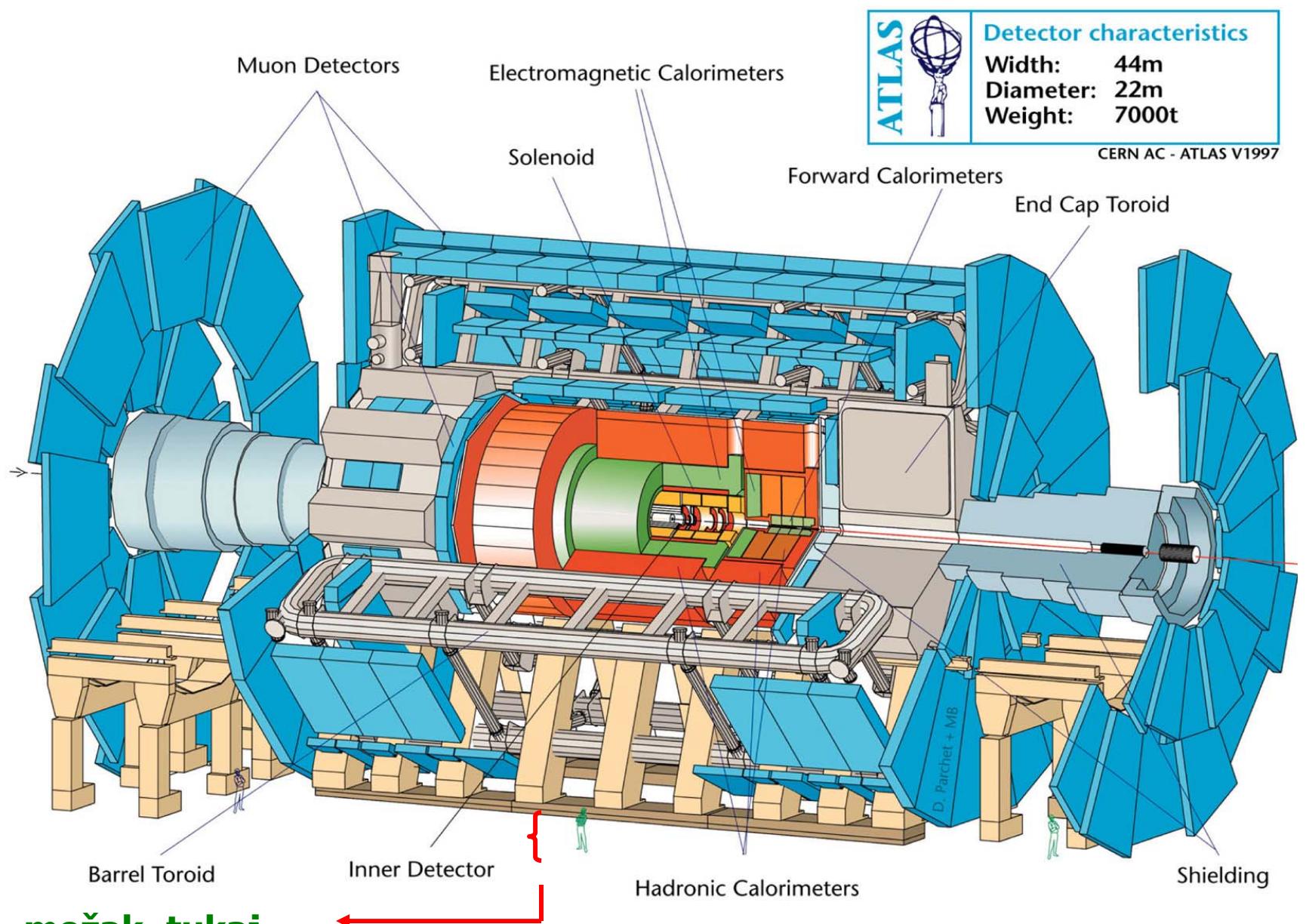
Meritve lastnosti Higgsovega bozona

Evropski laboratorij za fiziko delcev CERN



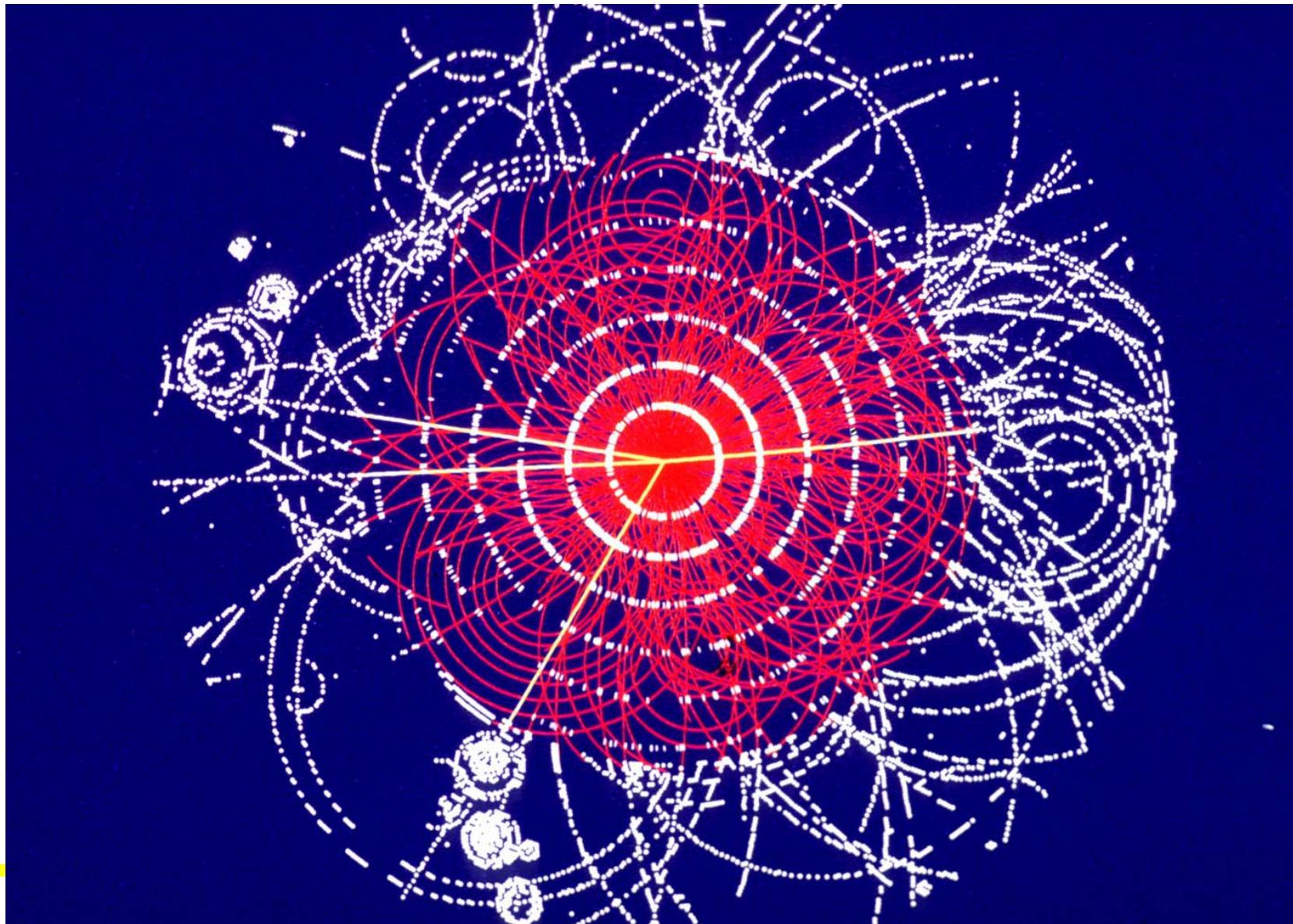
Peter Križan

Detektor ATLAS ob LHC



Peter Križan

Računalniška simulacija: $H \rightarrow 4 \mu$ (ATLAS)



Kako zaznati nevtrine?

Zaznamo jih posredno: elektronski nevtrino povzroči nastanek elektrona, mionski nevtrino nastanek miona,

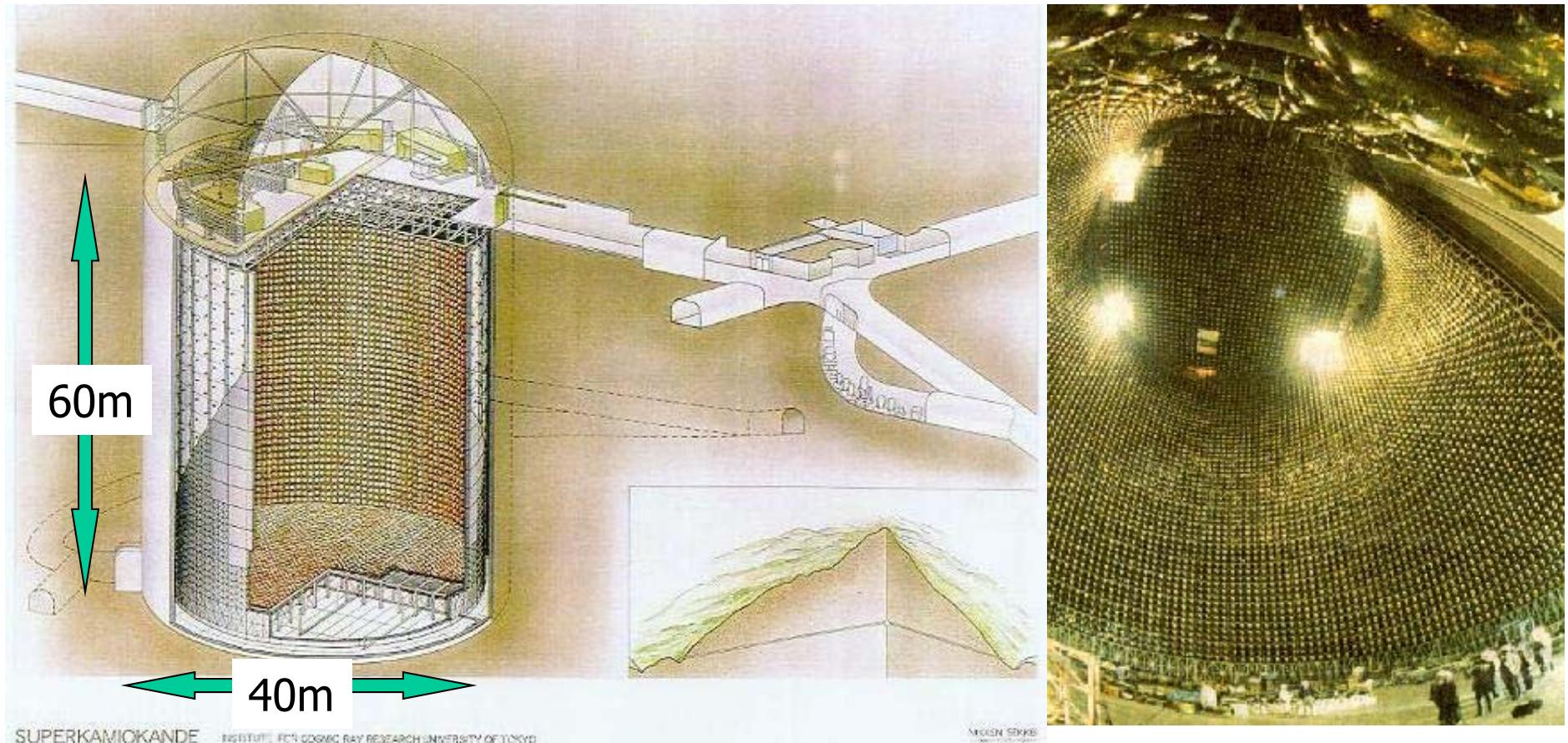


Toda: verjetnost za tako reakcijo v 100m vode je samo $4 \cdot 10^{-16}$

Potrebujemo velikanski detektor in zopet nekaj let za meritve!

Superkamiokande: primer nevtrinskega detektorja

Tudi v tem primeru uporabimo Čerenkovo sevanje

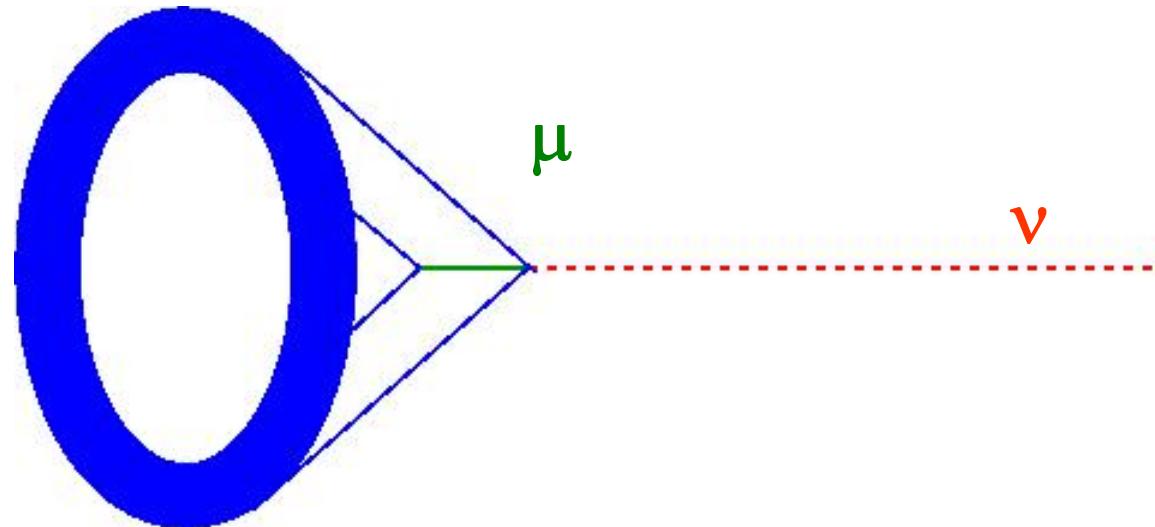


11.000 fotopomnoževalk premera 50cm!

Peter Križan

Superkamiokande: zaznavanje elektronov in mionov

Kako zaznamo mion ali elektron? Ponovno preko Čerenkovega sevanja, tokrat v vodi.



Nastali mion oz. elektron seva fotone Čerenkova → obroč na steni posode.

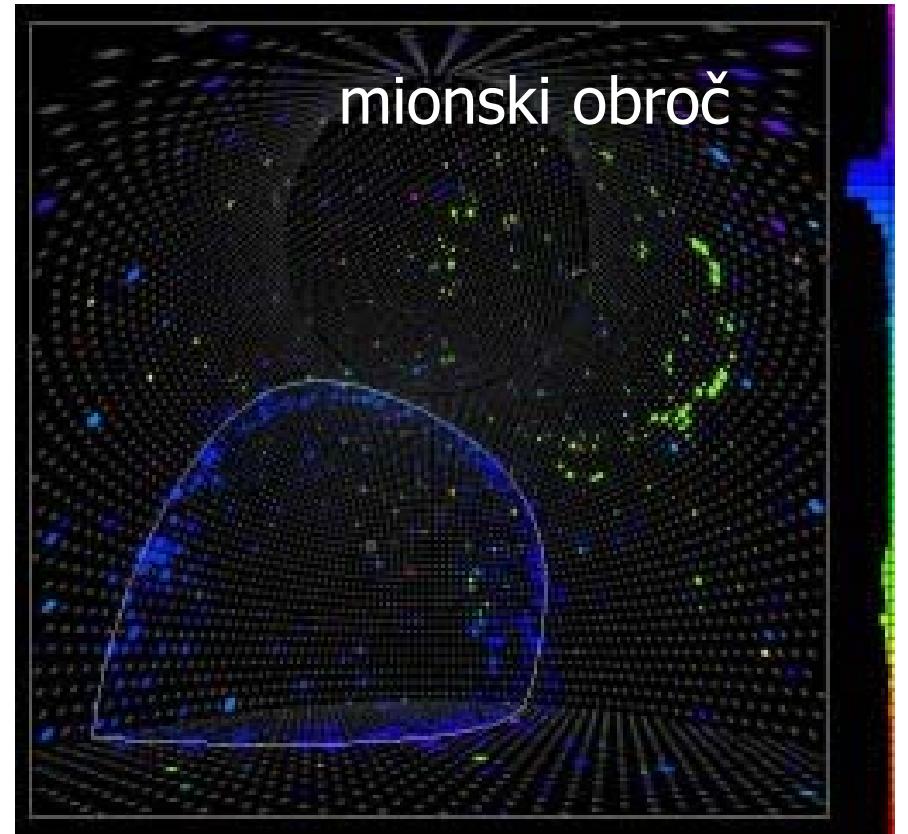
- mionski obroč: ostri robovi
- elektronski: razmazan (zavorno sevanje).

Superkamiokande: zaznavanje elektronov in mionov

Detektorji svetlobe: zelo zelo velike fotopomnoževalke



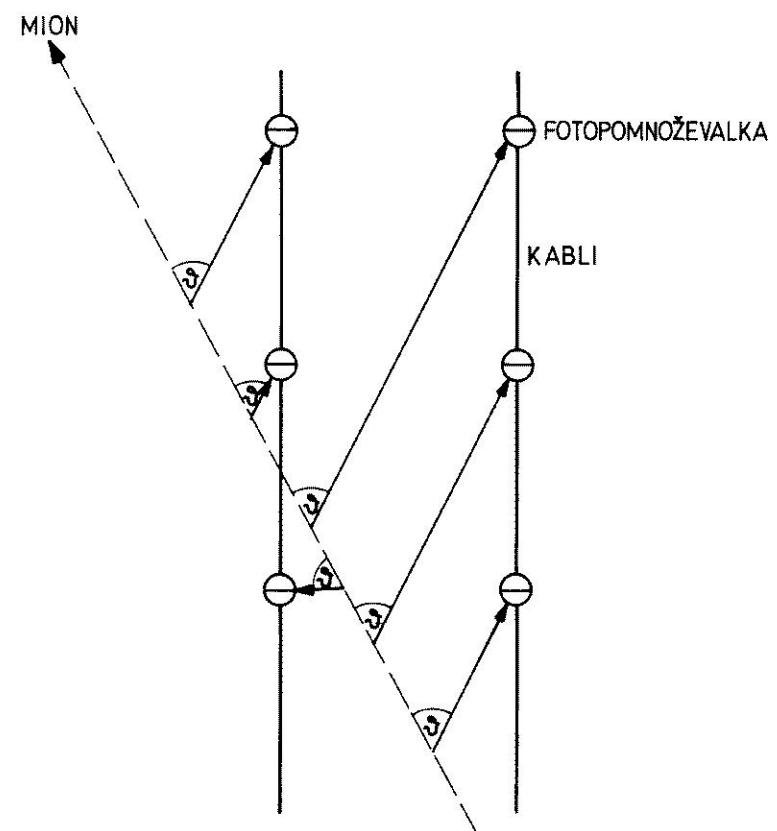
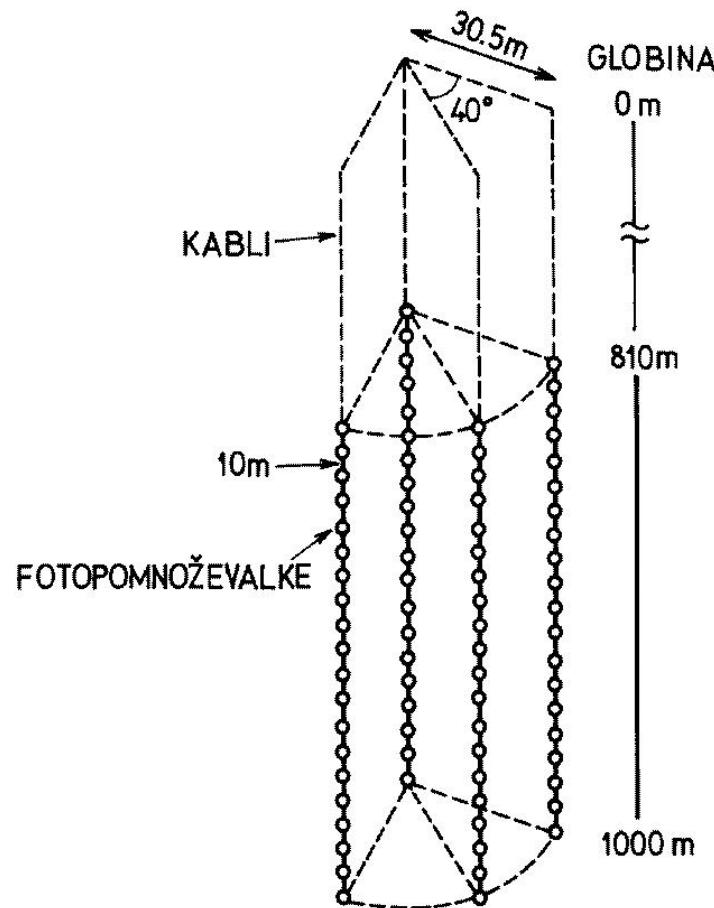
M. Koshiba



Elektrone ločimo od mionov po vzorcu na detektorju svetlobe.

Peter Križan

IceCube: uporabimo led na Antarktiki namesto vode



Fotopomnoževalke merijo čas prihoda Čerenkovih fotonov

Peter Križan

Literatura

Spletna stran teh predavanj je na: <http://www-f9.ijs.si/~krizan/sola/fjod/fjod.html>

Pri predavanjih si bom pomagal z naslednjimi knjigami:

Delci:

- F. Halzen, A. Martin: Quarks & Leptons
- Donald Perkins: Introduction to High Energy Physics
- Boštjan Golob, FJOD zapiski, http://www-f9.ijs.si/~golob/sola/fjod/fizika_delcev-1-pub.pdf, http://www-f9.ijs.si/~golob/sola/fjod/fizika_delcev-2-pub.pdf

Jedro:

- Mitja Rosina: Jедrska fizika, DMFA
- Boštjan Golob, FJOD zapiski, http://www-f9.ijs.si/~golob/sola/fjod/skripta_part1.pdf
- Bogdan Povh, K. Rith, Ch. Scholz, and F. Zetsche: Particles and nuclei

Dodatna literatura

Dodatno čtivo:

- B. Povh, M. Rosina: Scattering and Structures, Essentials and Analogies in Quantum Physics, Springer (2005)